PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

2004. gada 14. decembrī *

Lieta T-317/02

Fédération des industries condimentaires de France (FICF), Parīze (Francija),

Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort, Mijo [Millau] (Francija),

Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagne" (Cerafel), Morleksa [Morlaix] (Francija),

Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras (CIFOG), Parīze (Francija),

ko pārstāv O. Prosts [*O. Prost*] un M. Ž. Žako [*M.-J. Jacquot*], *avocats*,

prasītājas,

* Tiesvedības valoda — franču.

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv P. J. Kuijpers [*P.-J. Kuijper*] un Ž. Budo [*G. Boudot*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

par prasību atcelt 2002. gada 9. jūlija Komisijas Lēmumu 2002/604/EK, ar kuru tika izbeigta pārbaudes procedūra attiecībā uz šķēršļiem tirdzniecībai Padomes Regulas (EK) Nr. 3286/94 nozīmē, ko rada Amerikas Savienoto Valstu uzturēta tirdzniecības prakse saistībā ar sagatavotu sinepju importu (OV L 195, 72. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA(pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs B. Vesterdorfs [*B. Vesterdorf*], tiesneši P. Mengoci [*P. Mengozzi*], M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*], F. Deuss [*F. Dehousse*] un I. Labucka,

sekretārs: H. Jungs [*H. Jung*],

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 14. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 1. pants Padomes 1994. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar Starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaules Tirdzniecības organizācijas aizgādnībā (OV L 349, 71. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1995. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 356/95 (OV L 41, 3. lpp.) (turpmāk tekstā — "Regula Nr. 3286/94"), nosaka:

"Šī regula ievieš Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar Starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kuri ieviesti Pasaules Tirdzniecības organizācijas aizgādnībā un kuru mērķis, ievērojot atbilstību esošajām starptautiskajām saistībām un procedūrām, ir:

[..]

b) reaģēt uz tiem šķēršļiem tirdzniecībā, kuri ietekmē trešās valsts tirgu, lai novērstu to radīto negatīvo ietekmi uz tirdzniecību.

Šīs procedūras jo īpaši piemēro starptautisko strīdu atrisināšanas procedūru uzsākšanā un sekojošā veikšanā, un izbeigšanā kopējās tirdzniecības politikas jomā."

2 Regulas Nr. 286/94 2. pants nosaka:

"1. Šajā regulā "šķēršļi tirdzniecībā" ir jebkura trešās valsts ieviesta vai uzturēta tirdzniecības prakse, attiecībā uz kuru Starptautiskās tirdzniecības noteikumi paredz rīcības tiesības. Šādas rīcības tiesības pastāv, kad Starptautiskās tirdzniecības noteikumi tieši aizliedz praksi vai piešķir prakses iespaidotajai pusei tiesības prasīt attiecīgās prakses ietekmes likvidēšanu.

2. Šajā regulā un, ievērojot 8. punktu, "Kopienas tiesības" ir tās starptautiskās tirdzniecības tiesības, ko tā var izmantot saskaņā ar Starptautiskās tirdzniecības noteikumiem. Šajā kontekstā "Starptautiskās tirdzniecības noteikumi" ir galvenokārt tie, kas noteikti PTO aizgādnībā un izstrādāti PTO dibināšanas līguma pielikumos, bet tie var būt arī noteikumi, kas ir noteikti jebkurā citā nolīgumā, kurā Kopiena ir līgumslēdzēja puse, un kurš nosaka tirdzniecībā starp Kopienu un trešām valstīm piemērojamos noteikumus.

[..]

4. Šajā regulā "negatīva ietekme uz tirdzniecību" ir tas, ko Kopienas uzņēmumiem attiecībā uz produktu vai pakalpojumu rada vai draud radīt šķērslis tirdzniecībā jebkuras trešās valsts tirgū un kas būtiski ietekmē Kopienas vai Kopienas reģiona tautsaimniecību vai kādu tās saimnieciskās darbības nozari. Fakts, ka sūdzības

iesniedzējs cieš no šādas negatīvas ietekmes, netiek uzskatīts par pietiekošu, lai pats par sevi attaisnotu Kopienas iestāžu darbību.

[..]"

3 Regulas Nr. 3286/94 4. pants paredz:

"1. Rakstisku sūdzību drīkst iesniegt jebkurš Kopienas uzņēmums vai jebkura apvienība ar vai bez juridiskas personas statusa, kas darbojas viena vai vairāku Kopienas uzņēmumu vārdā un uzskata, ka attiecīgie Kopienas uzņēmumi ir cietuši no negatīvas ietekmes uz tirdzniecību, ko rada trešās valsts tirgu ietekmējoši šķēršļi tirdzniecībā. Tomēr šāda sūdzība pieļaujama tikai gadījumā, ja uz tajā minēto iespējamo šķērsli tirdzniecībā attiecas procesuālās tiesības, kas ir noteiktas daudzpusēju tirdzniecības nolīgumu ieviestajos Starptautiskās tirdzniecības noteikumos.

2. Sūdzībā jāietver pietiekams pierādījums par šķēršļu esamību tirdzniecībā un to radīto negatīvo ietekmi uz tirdzniecību. Negatīvā ietekme uz tirdzniecību vajadzības gadījumā ir jāpierāda, pamatojoties uz 10. pantā norādīto faktoru ilustratīvo sarakstu."

4 Regulas Nr. 3286/94 5. pants "Sūdzības procedūras" nosaka:

"1. Sūdzību iesniedz Komisijai, kura tās kopiju nosūta dalībvalstīm.

2. Sūdzību var atsaukt, un šādā gadījumā procedūru var izbeigt, ja vien šāda izbeigšana nav pretrunā ar Kopienas interesēm.

3. Ja pēc konsultācijas atklājas, ka sūdzība nesniedz pietiekamu pierādījumu, lai pamatotu izmeklēšanas uzsākšanu, tad par to informē sūdzības iesniedzēju.

4. Komisija pēc iespējas ātri pieņem lēmumu par Kopienas pārbaudes procedūras uzsākšanu pēc jebkuras saskaņā ar 3. vai 4. pantu iesniegtas sūdzības; lēmumu parasti pieņem 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas; šo termiņu pēc sūdzības iesniedzēja lūguma vai vienošanās var apturēt, lai nodrošinātu iespēju sniegt papildu ziņas, kuras var būt vajadzīgas, lai pilnībā novērtētu sūdzības iesniedzēja prasības pamatotību."

5 Regulas Nr. 3286/94 7. panta 1. punkts norāda:

"Šajā regulā paredzētajām konsultācijām ar šo tiek izveidota Padomdevēja komiteja, še turpmāk "Komiteja", kuras sastāvā ietilpst pārstāvji no katras dalībvalsts un priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis."

6 Regulas Nr. 3286/94 8. pants paredz:

"1. Ja pēc konsultācijas Komisija konstatē, ka pierādījumi ir pietiekami, lai pamatotu pārbaudes procedūras uzsākšanu, un ka tā ir vajadzīga Kopienas interesēs, Komisija rīkojas šādi:

a) tā paziņo par pārbaudes procedūras uzsākšanu *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*; šādā paziņojumā norāda attiecīgo produktu vai pakalpojumu un

ieinteresētās valstis, sniedz saņemtās informācijas apkopojumu un paredz, ka visa attiecīgā informācija ir jāpaziņo Komisijai; tajā nosaka termiņu, kurā ieinteresētās puses drīkst pieteikties mutiskai uzklausīšanai Komisijā saskaņā ar 5. punktu;

b) tā oficiāli paziņo tās valsts vai to valstu, uz kurām attiecas procedūra, pārstāvjiem, ar kuriem pēc vajadzības var veikt konsultācijas;

c) tā veic pārbaudi Kopienas līmenī, sadarbojoties ar dalībvalstīm.

[..]

4. a) Sūdzības iesniedzēji, attiecīgie eksportētāji un importētāji, kā arī attiecīgās valsts vai attiecīgo valstu pārstāvji drīkst pārbaudīt visu Komisijai sniegto informāciju, izņemot to, kas attiecas uz Komisijas un pārvalžu izmantotajiem iekšējiem dokumentiem, ar noteikumu, ka attiecīgā informācija ir būtiska to tiesību aizstāvībā un nav konfidenciāla 9. panta izpratnē, un Komisija to izmanto savā pārbaudes procedūrā. Attiecīgās personas vēršas pie Komisijas ar rakstisku, argumentētu pieprasījumu, norādot vajadzīgo informāciju.

b) Sūdzības iesniedzēji, attiecīgie eksportētāji un importētāji, un attiecīgās valsts vai attiecīgo valstu pārstāvji drīkst prasīt, lai viņus informē par būtiskākajiem faktiem un apsvērumiem, kas izriet no pārbaudes procedūras.

5. Komisija var uzklausīt attiecīgās puses. Komisija šīs puses uzklausa, ja tās *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā noteiktajā termiņā ir iesniegušas lūgumu uzklausīt, norādot, ka ir puses, uz kurām pirmām kārtām attiecas procedūras rezultāts.

[..]

8. Pabeigusi savu pārbaudi, Komisija ziņo Komitejai. Parasti ziņojums būtu jāsniedz piecu mēnešu laikā pēc paziņojuma par procedūras uzsākšanu, ja vien sakarā ar pārbaudes sarežģītību Komisija nepagarina termiņu līdz septiņiem mēnešiem."

7 Regulas Nr. 3286/94 10. pants attiecībā uz pierādījumu pārbaudi nosaka:

"[..]

4. Gadījumā, kad pastāv aizdomas par negatīvu ietekmi uz tirdzniecību, Komisija pārbauda attiecīgās negatīvās ietekmes iedarbību uz Kopienas vai Kopienas reģiona tautsaimniecību, vai saimnieciskās darbības nozari tajā. Šajā nolūkā Komisija var atkarībā no apstākļiem ņemt vērā 1. un 2. punktā minētos faktorus. Negatīva ietekme uz tirdzniecību var *inter alia* rasties situācijās, kad jebkurš šķērslis tirdzniecībā nepieļauj, kavē vai novirza tirdzniecības plūsmas attiecībā uz produktu vai pakalpojumu, vai situācijās, kad šķēršļi tirdzniecībā ir materiāli ietekmējuši Kopienas uzņēmumu piegādes vai ieguldījumus (t.i., detaļas un sastāvdaļas vai izejvielas). Ja pastāv aizdomas par negatīvas ietekmes draudiem tirdzniecībā, Komisija arī pārbauda, vai ir skaidri paredzams, ka konkrētā situācija var izvērsties par faktisku negatīvu ietekmi uz tirdzniecību.

5. Pārbaudot pierādījumus par negatīvu ietekmi uz tirdzniecību, Komisija ņem vērā arī noteikumus, principus vai paražas, kas reglamentē rīcības tiesības saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem noteikumiem, kas minēti 2. panta 1. punktā.

[..]"

8 Saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punktu:

"Ja pārbaudes procedūras rezultātā konstatē, ka Kopienas intereses neprasa veikt turpmākas darbības, procedūra tiek izbeigta saskaņā ar 14. pantu."

9 Regulas Nr. 3286/94 12. pants paredz:

"1. Ja (pārbaudes procedūras rezultātā, ja vien faktiskais un juridiskais stāvoklis nav tāds, ka pārbaudes procedūru nevar pieprasīt) tiek konstatēts, ka Kopienas interesēs vajadzīga rīcība, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar Starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, nolūkā novērst [..] negatīvu ietekmi uz tirdzniecību, ko rada trešo valstu ieviestie vai uzturētie šķēršļi tirdzniecībā, atbilstīgos pasākumus nosaka saskaņā ar 13. pantā noteikto kārtību.

[..]"

10 Regulas Nr. 3286/94 14. pants nosaka:

"1. Gadījumā, ja lietu nodod šajā pantā paredzētajai procedūrai, jautājumu Komitejā izvirza tās priekšsēdētājs.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai pieņemamā lēmuma projektu. Komiteja apspriež jautājumu termiņā, ko nosaka priekšsēdētājs atkarībā no jautājuma steidzamības.

3. Komisija pieņem lēmumu, kuru tā paziņo dalībvalstīm un kurš stājas spēkā pēc 10 dienām, ja attiecīgajā termiņā neviena dalībvalsts nav nodevusi šo jautājumu Padomei.

4. Pēc dalībvalsts lūguma un, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, Padome drīkst pārskatīt Komisijas lēmumu.

5. Komisijas lēmums stājas spēkā pēc 30 dienām, ja Padome nav pieņēmusi nolēmumu šajā laikposmā, ko aprēķina no dienas, kad jautājumu nodeva Padomei."

Prāvas priekšvēsture

11 Laikaposmā no 1981. līdz 1996. gadam Padome pieņēma vairākas direktīvas cīņā pret zināmu hormonālas iedarbības vielu izmantošanu dzīvnieku pārtikā, lai nodrošinātu cilvēku veselības aizsardzību.

12 Amerikas Savienotās Valstis (turpmāk tekstā — "Savienotās Valstis") uzsāka PTO iestādēs strīdu noregulēšanas procedūru, lai apstrīdētu Kopienas noteikumu atbilstību minētās organizācijas noteikumiem.

13 1997. gada 18. augustā [strīdu izskatīšanas] panelis paziņoja, ka šis Kopienu tiesiskais regulējums ir pretējs PTO noteikumiem.

14 1998. gada 16. janvārī Apelācijas instance pieņēma ziņojumu, kas apstiprināja šo lēmumu.

15 Pēc šī ziņojuma pieņemšanas Strīdu noregulēšanas institūcija (turpmāk tekstā — "SNI") 1998. gada 13. februārī, ar arbitrāžas lēmumu noteica termiņu Kopienas tiesiskā regulējuma saskaņošanai ar PTO noteikumiem līdz 1999. gada 13. maijam.

16 Tā kā Eiropas Kopiena nebija grozījusi tiesisko regulējumu noteiktajā termiņā, 1999. gada 3. jūnijā Savienotās Valstis pieprasīja SNI pilnvarojumu apturēt tarifu koncesijas saskaņā ar PTO dibināšanas līgumam pievienotā saprašanās memoranda par noteikumiem un procedūrām, kas nosaka strīdu noregulējumu (turpmāk tekstā — "saprašanās memorands"), 22. panta 2. punktu, par 202 miljoniem Savienoto Valstu dolāru (USD) gadā. Tajā pat laikā Savienotās Valstis izveidoja preču sarakstu, tai skaitā sagatavotas sinepes, kam varēja tikt piemērota tarifu koncesiju apturēšana,.

17 Pēc 1999. gada 12. jūlija arbitrāžas lēmuma par tarifu koncesiju apturēšanas kopējo summu, SNI 1999. gada 26. jūlijā atļāva Savienotajām Valstīm apturēt minētās koncesijas par 116,8 miljoniem USD gadā un aplikt ar 100 % papildu muitas nodevu zināmu skaitu Eiropas Kopienas dalībvalstu izcelsmes preču, arī sagatavotas sinepes.

Tomēr Savienotās Valstis nolēma nepiemērot tarifu koncesiju apturēšanu precēm ar izcelsmi Apvienotajā Karalistē.

18 2001. gada 7. jūnijā Francijas Garšvielu rūpniecības federācija [*Fédération des industries condimentaires de France*] (turpmāk tekstā — "FGRF" [*FICF*] vai "sūdzības iesniedzēja"), kas apvieno Francijas galvenos sagatavoto sinepju ražotājus, iesniedza sūdzību Eiropas Komisijā saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 4. pantu.

19 Šajā sūdzībā tika precizēts, ka amerikāņu retorsijas pasākumu selektīva piemērošana ir pretēja saprašanās memoranda 22. pantam tajā nozīmē, ka SIO atļautie tarifu kvotu apturēšanas pasākumi var tikt piemēroti tikai attiecībā uz iepriekš sodītu "attiecīgo dalībnieku", šajā gadījumā — visu Eiropas Kopienu, nevis attiecībā uz noteiktām dalībvalstīm. Tāpat sūdzībā tika norādīts, ka Savienoto Valstu radītais šķērslis tirdzniecībai rada negatīvu ietekmi uz tirdzniecību Regulas Nr. 3286/94 nozīmē attiecībā uz sagatavoto sinepju eksportu uzņēmumiem, kas ir FGRF biedri, un ka Kopienas interesēs būtu uzsākt procedūru pret amerikāņu pasākumiem saskaņā ar Regulu Nr. 3286/94.

20 Ņemot vērā sūdzības iesniedzējas uzrādītos pierādījumus, 2001. gada 1. augustā Komisija publicēja paziņojumu par pārbaudes procedūras uzsākšanu saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 8. pantu attiecībā par šķērsli tirdzniecībai, ko rada Amerikas Savienoto Valstu uzturēta tirdzniecības prakse sagatavotu sinepju importa ietvaros (OV 2001, C 215, 2. lpp.).

21 Paziņojuma 2. punktā tika precizēts, ka "Komisijas uzsāktā pārbaude var attiekties arī uz citām acīmredzami tādā pat veidā iespaidotām precēm kā sagatavotas sinepes, un it īpaši tām, attiecībā uz kurām ieinteresētās puses, kas būs pieteikušās termiņā [30 dienas skaitot no paziņojuma publikācijas], iesniegs pierādījumu, ka uz tām attiecas piedēvētā prakse".

22 Noteiktajā terminā Komisijā pieteicās vairākas profesionālās organizācijas, tai skaitā Nacionālā starpprofesionālā hipertrofētu aknu pleznkāju putnu, kas uzbaroti ar zondi, komiteja [*Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras*], Aitas piena ražotāju un Rokfora siera ražotāju vispārējā konfederācija [*Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort*] un Reģionālā lauksaimniecības ekonomikas komiteja "Bretaņas reģiona augļi un dārzeņi" [*Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagne"*]. Pēc interešu pieteikšanas Komisija, piemērojot [procedūras] uzsākšanas paziņojuma 2. punktu, nolēma paplašināt pārbaudes procedūru, attiecinot to arī uz putnu hipertrofētām aknām, rokforu un šalotēm.

23 Pēc pārbaudes beigām Komisija 2002. gada 6. martā informēja saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 7. pantu izveidoto komiteju par izmeklēšanas secinājumiem, un pēc tam, 2002. gada 27. martā, iesniedza pārbaudes ziņojumu. Ziņojumā tika piedāvāts izbeigt procedūru.

24 2002. gada 23. aprīlī Komisija nosūtīja FGRF juriskonsultam pārbaudes ziņojuma versiju, kas nav konfidenciāla. Savā vēstulē Komisija precizēja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 7. pantu izveidotā komiteja apstiprinājusi ierosinājumu izbeigt procedūru un ka līdz ar to lēmums drīzumā tiks publicēts *Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī* [*Journal officiel des Communautés européennes*].

25 Ar 2002. gada 17. maija vēstuli viens no FGRF juriskonsultiem apstiprināja pārbaudes ziņojuma saņemšanu. Šajā vēstulē juriskonsults izteica izbrīnu par laiku, ko Komisijai prasīja ziņojuma nosūtīšana un lēmuma pieņemšana lietā. Atzīmējot to Komisijas norādi 2002. gada 23. aprīļa vēstulē, saskaņā ar kuru lēmums drīzumā tiks pieņemts, FGRF juriskonsults no tās secināja, ka Komisija nepiedāvā sūdzības iesniedzējai tiesības atbildēt, kas tai šķiet pretēji tiesību uz aizstāvēšanos ievērošanai.

26 Savā 2002. gada 4. jūnija atbildē uz šo vēstuli Komisija uzsvēra, ka tā ir pilnīgi ievērojusi Regulas Nr. 3286/94 noteikumus, tostarp tās 8. panta 4. un 8. punktu. Šajā sakarā Komisija norādīja, ka sūdzības iesniedzēja tai nav nosūtījusi pieprasījumu Regulas Nr. 328694 8. panta 4. punkta nozīmē. Komisija arī atgādināja sūdzības iesniedzējai, ka to ir regulāri informējusi par lietas gaitu un ka tā ir bijusi lietas kursā

par pārbaudes procedūras iznākumu labu laiku pirms oficiālā pārbaudes ziņojuma nosūtīšanas.

27 2002. gada 6. jūnijā Reģionālā lauksaimniecības ekonomikas komiteja "Bretaņas reģiona augļi un dārzeņi" nosūtīja Komisijai vēstuli, kurā tā sākumā norādīja, ka ir pārsteigta par to, ka tā nav tieši saņēmusi pārbaudes ziņojumu, kas tai ir nodots ar juriskonsultu starpniecību. Turpinājumā tā norādīja, ka nepiekrīt paziņotajai pārbaudes procedūras izbeigšanai un uzskata, ka paziņojums par paredzēto lēmumu par pārbaudes procedūras izbeigšanu neļauj tai izmantot atbildes tiesības attiecībā uz pārbaudes ziņojuma secinājumiem.

28 2002. gada 7. jūnijā Aitas piena ražotāju un Rokfora siera ražotāju vispārējā konfederācija nosūtīja Komisijai vēstuli, kas pēc būtības bija identiska tai, ko bija nosūtījusi Reģionālā lauksaimniecības ekonomikas komiteja "Bretaņas reģiona augļi un dārzeņi".

29 Ar 2002. gada 14. jūnija vēstulēm Komisija nosūtīja Aitas piena ražotāju un Rokfora siera ražotāju vispārējai konfederācijai un Reģionālās lauksaimniecības ekonomikas komitejai "Bretaņas reģiona augļi un dārzeņi" pārbaudes ziņojuma versiju, kas nav konfidenciāla, atgādinot, ka šīs profesionālās organizācijas tika iesaistītas pārbaudes procedūrā tikai kā ieinteresētās puses, kā dēļ Komisija uzskatīja, ka tai nav pienākuma tieši nodot pārbaudes ziņojumu, kas turklāt ir publisks dokuments. Tāpat savās vēstulēs Komisija norādīja, ka jebkurā gadījumā tā ir ievērojusi Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punktu un ka abu organizāciju juriskonsulti ir regulāri informēti par lietas attīstību un ir bijuši lietas kursā par pārbaudes procedūras iznākumu pirms oficiālā pārbaudes ziņojuma nodošanas. Visbeidzot, Komisija uzsvēra, ka drīzumā tiks pieņemts lēmums par pārbaudes procedūras izbeigšanu.

30 2002. gada 9. jūlijā Komisija pieņēma Lēmumu 2002/604/EK, ar kuru tika izbeigta pārbaudes procedūra par šķēršļiem tirdzniecībai Regulas Nr. 3286/94 nozīmē, ko veido Amerikas Savienoto Valstu uzturētā tirdzniecības prakse attiecībā uz sagatavotu sinepju importu (OV L 195, 72. lpp., turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums"). Apstrīdētais lēmums 2002. gada 27. jūlijā tika publicēts "Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī".

31 Apstrīdētā lēmuma 6. apsvērumā Komisija norādīja:

"Pārbaudes procedūra noveda pie secinājuma, ka iespējami negatīvā ietekme uz tirdzniecību neizriet no sūdzībā minētā šķēršļa tirdzniecībai, proti, Amerikas Savienoto Valstu koncesiju apturēšanas selektīvā veidā attiecībā tikai uz zināmām dalībvalstīm ("selektīva sankcija"). Faktiski izmeklēšana uzskatāmi neatklāja to, ka koncesiju apturēšanas piemērošana Apvienotajai Karalistei, ļautu sūdzības iesniedzējai vairāk eksportēt sagatavotas sinepes uz Amerikas tirgu. Līdz ar to nekāda negatīva ietekme uz tirdzniecību regulas nozīmē nevar tikt attiecināta uz sūdzības iesniedzējas norādīto šķērsli tirdzniecībai, izņemot ietekmi uz tirdzniecību, kas izriet no atļautas koncesiju apturēšanas, kuru Amerikas Savienotās Valstis likumīgi piemērojušas PTO nolīguma ietvaros. Saskaņā ar [Regulas Nr. 3286/94] 11. pantu pārbaudes procedūra tādējādi atklāja, ka nekāda sevišķa rīcība pret minēto šķērsli tirdzniecībai Kopienas interesēs nav nepieciešama."

32 Līdz ar to Komisija apstrīdētā lēmuma vienīgajā pantā nolēma izbeigt 2001. gada 1. augustā uzsākto pārbaudes procedūru.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

33 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 16. oktobrī, FGRF, Aitas piena ražotāju un Rokfora siera ražotāju vispārējā

konfederācija, Nacionālā starpprofesionālā hipertrofētu aknu pleznkāju putnu, kas uzbaroti ar zondi, komiteja un Reģionālā lauksaimniecības ekonomikas komiteja "Bretaņas reģiona augļi un dārzeņi" (turpmāk tekstā — "prasītājas") cēla šo prasību.

34 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 14. pantam un saskaņā ar pirmās palātas priekšlikumu Pirmās instances tiesa pēc lietas dalībnieku uzklausīšanas saskaņā ar minētā reglamenta 51. pantu nolēma nodot lietu izskatīšanai paplašinātā tiesas sastāvā.

35 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un procesa organizācijas ietvaros uzaicināja lietas dalībniekus atbildēt uz noteiktiem jautājumiem un iesniegt noteiktus dokumentus.

36 Lietas dalībnieku runas un atbildes uz Pirmās instances tiesas jautājumiem tika uzklausītas 2004. gada 14. septembra tiesas sēdē.

37 Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

38 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par pieņemamību

39 Neceļot iebildi par nepieņemamību pret šo prasību, Komisija tomēr aprobežo savus dokumentus ar FGRG situāciju, kas ir vienīgā organizācija, kura iesniedza Komisijai sūdzību saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 4. pantu, izslēdzot citu profesionālo organizāciju situāciju, kuras iesaistījās pārbaudes procedūrā kā ieinteresētās puses.

40 Šajā sakarā ir jānorāda, ka prasītājas iesniedza vienu vienīgu un to pašu prasību. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka attiecībā uz vienu vienīgu un to pašu prasību tās pieņemamības atzīšana attiecībā uz vienu prasītāju atbrīvo no nepieciešamības novērtēt citu prasītāju tiesības celt prasību, jo ir pietiekami, ka vismaz viens no prasītājiem atbilst EKL 230. panta nosacījumiem (šajā sakarā skat. 1993. gada 24. marta Tiesas spriedumu lietā C-313/90 *CIRFS* u.c./Komisija, *Recueil*, I-1125. lpp., 31. punkts; Pirmās instances tiesas 1995. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-12/93 *CCE de Vittel* u.c./Komisija, *Recueil*, II-1247. lpp., 44. punkts, un 1998. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-374/94, T-375/94, T-384/94 un T-388/94 *European Night Services* u.c./Komisija, *Recueil*, II-3141. lpp., 61. punkts).

41 Jāprecizē, ka Regulas Nr. 3286/94 4. pants jebkurai apvienībai, kas darbojas viena vai vairāku Kopienas uzņēmumu vārdā, tādai kā šajā gadījumā FGRF, kas darbojas Francijas sagatavoto sinepju ražotāju vārdā, atļauj sūdzībā, ko tā iesniedz Komisijai, minētajā regulā norādītajos apstākļos atsaukties uz tiesībām, balstoties uz divpusējos vai daudzpusējos tirdzniecības nolīgumos iekļautajiem Starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem, kā arī balstīties uz šīs regulas noteikumos paredzētajām procesuālajām garantijām. Šo garantiju kopums ietver to, ka sūdzības iesniedzējam Regulas Nr. 3286/94 4. panta nozīmē ir tiesības iesniegt Pirmās instances tiesas pārbaudei Komisijas lēmumu, ar kuru tiek izbeigta pārbaudes procedūra, kas tika uzsākta pēc tā sūdzības iesniegšanas.

42 No tā izriet, ka FGRF, kas iesniedza Komisijai sūdzību atbilstoši Regulas Nr. 3286/94 4. pantam, var apstrīdēt apstrīdēto lēmumu Pirmās instances tiesā un ka līdz ar to, runājot par vienu vienīgu un to pašu prasību, nav nepieciešams novērtēt citu prasītāju tiesības celt prasību.

Par lietas būtību

43 Prasītājas izvirza astoņus pamatus savas prasības pamatojumam. Pirmais pamats ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 2. panta 1. punkta pārkāpumu; otrajam par pamatu ir ņemts Regulas Nr. 3286/94 2. panta 4. punkta pārkāpums; trešais pamats ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 10. panta 5. punkta pārkāpumu; ceturtais pamats ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punkta pārkāpumu; piektais pamats ir balstīts uz apstrīdētā lēmuma pamatojuma trūkumu; sestais pamats balstīts uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, novērtējot faktus, un uz Regulas Nr. 3286/94 2. panta 4. punkta un 11. panta 1. punkta pārkāpumu; septītais pamats balstīts uz tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpumu; visbeidzot, astotajam par pamatu ir ņemts Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punkta pārkāpums un Komisijas rūpības pienākuma neievērošana.

Par pirmo pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 2. panta 1. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

44 Saskaņā ar prasītāju teikto, no Regulas Nr. 3286/94 2. panta 1. punkta izrietošā "šķēršļu tirdzniecībā" definīcija ir balstīta uz diviem skaidri identificējamiem un nenodalāmiem apstākļiem, un proti, materiālu apstākli ("jebkura trešās valsts ieviesta

vai uzturēta tirdzniecības prakse") un "nelikumības apstākli" ("rīcības tiesības", kas piešķirtas Eiropas Kopienai). Prasītājas uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā šī definīcija tika aprobežota vienīgi ar nelikumības apstākli, tas ir, Savienoto Valstu "selektīvu" tarifu koncesiju apturēšanas piemērošanu. Saskaņā ar prasītāju teikto, ar Komisijas pieņemto pieeju tiek pārkāpts ne tikai Regulas Nr. 3286/94 2. panta 1. punkts, bet tāpat sagrozīti FGRF iesniegtās sūdzības nozīme un pārbaudes procedūras uzsākšanas paziņojums. Pretēji tam, ko apgalvo Komisija, Savienoto Valstu noteiktie tarifu koncesiju apturēšanas pasākumi nevar tikt sadalīti SNI atļautos Savienoto Valstu piemērotos pasākumos, no vienas puses, un sūdzības iesniedzējas ziņotajā šķērslī tirdzniecībai, proti, minēto pasākumu selektīvā piemērošanā, no otras puses. Saskaņā ar prasītājām tas, ka SNI deva atļauju veikt retorsijas pasākumus, vēl nenozīmē, ka šo pasākumu piemērošana no Savienoto Valstu puses ir "likumīga", kā to uzskata Komisija.

45 Komisija vispirms atgādina, ka Regulas Nr. 3286/94 priekšmets ir ieviest Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu PTO atzīto Kopienas tiesību īstenošanu. Tādā nozīmē Regulas Nr. 3286/94 2. panta 1. punkts definē šķēršļus tirdzniecībā kā jebkuru praksi tirdzniecībā, ko ieviesusi vai uztur trešā valsts, attiecībā uz kuru Starptautiskās tirdzniecības noteikumi paredz rīcības tiesības.

46 Komisija apstrīd prasītāju norādīto Regulas Nr. 3286/94 2. panta 1. punkta interpretāciju. Saskaņā ar Komisiju, nav pietiekami, ka pastāv šķērslis tirdzniecībai, lai iespējami tiktu uzsākta strīdu noregulēšanas procedūra. Sevišķi nepieciešams, lai tiktu novērota negatīva ietekme uz tirdzniecību. Regulas Nr. 3286/94 piemērošanas mērķiem pēc būtības, "šķēršļa tirdzniecībai" jēdziens nevar tikt atrauts no "negatīvas ietekmes uz tirdzniecību" jēdziena. Citiem vārdiem, Komisija uzskata, ka, lai būtu "šķērslis tirdzniecībai" Regulas Nr. 3286/94 nozīmē, uzņēmumiem jāpierāda, ka tie

cieš no "negatīvas ietekmes uz tirdzniecību" Regulas Nr. 3286/94 2. panta 4. punkta nozīmē. Pretēja interpretācija par labu Kopienas uzņēmējiem radītu *actio popularis*.

47 Saskaņā ar Komisiju, šī "šķēršļa tirdzniecībai" jēdziena koncepcija tika piemērota kā pārbaudes ziņojuma ietvaros, tā apstrīdētā lēmuma pieņemšanā. Šāda koncepcija nav jauna prasītājām. Šajā sakarā Komisija norāda uz apstrīdēto lēmumu, saskaņā ar kuru izmeklēšana nespēja parādīt, ka sūdzības iesniedzēja būtu cietusi no negatīvas ietekmes uz tirdzniecību, ko radījis Savienoto Valstu lēmums selektīvi piemērot tarifu koncesiju apturēšanu, izņemot ietekmi uz tirdzniecību, kas izriet no šīs apturēšanas, kura "tika atļauta un ko Amerikas Savienotās Valstis likumīgi piemēroja PTO nolīguma ietvaros". No tā Komisija secina, ka, no vienas puses, amerikāņu pasākumi tika veikti, ievērojot PTO izvirzītos principus, un, no otras puses, sūdzības iesniedzējai nespējot pierādīt negatīvu ietekmi uz tirdzniecību, nepastāv "šķērslis tirdzniecībai" Regulas Nr. 3286/94 nozīmē pretēji tam, kā to apgalvo prasītājas.

Pirmās instances tiesas vērtējums

48 Ievadā jāņem vērā, ka saskaņā ar Regulu Nr. 3286/94 Kopienas rīcības uzsākšana, pamatojoties uz Starptautiskiem tirdzniecības noteikumiem, pret kādas trešās valsts ieviestu vai uzturētu šķērsli tirdzniecībai, kuram ir ietekme uz šīs trešās valsts tirgu, pieļaujama, ja tiek izpildīti trīs kumulatīvi nosacījumi, proti, pastāv šķērslis tirdzniecībai, kā to definē regula, pastāv no minētā šķēršļa izrietošas negatīvas ietekmes uz tirdzniecību klātbūtne un rīcības Kopienas interesēs nepieciešamība. Ja, beidzoties pārbaudes procedūrai, kas uzsākta saskaņā ar Regulu Nr. 3286/94, Komisija konstatē, ka kāds no iepriekš minētajiem nosacījumiem nav izpildīts, Kopienas iestādēm ir tiesības uzskatīt, ka nav jāuzsāk tāda rīcība.

49 Runājot par jēdzienu "šķērslis tirdzniecībai", jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 2. panta 1. punktu:

"Šajā regulā "šķēršļi tirdzniecībā" ir jebkura trešās valsts ieviesta vai uzturēta tirdzniecības prakse, attiecībā uz kuru Starptautiskās tirdzniecības noteikumi paredz rīcības tiesības. Šādas rīcības tiesības pastāv, kad Starptautiskās tirdzniecības noteikumi tieši aizliedz praksi vai piešķir prakses iespaidotajai pusei tiesības prasīt attiecīgās prakses ietekmes likvidēšanu."

50 Šajā gadījumā nav strīda, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā uzskatīja to, ka FGRF sūdzējās par to šķērsli tirdzniecībai, ko radīja Savienoto Valstu tarifu koncesiju apturēšana attiecībā uz Kopienas dalībvalstu sagatavoto sinepju eksportētājiem, izņemot Apvienotās Karalistes eksportētājus, — tā sankcija, kas apstrīdētajā lēmumā kvalificēta kā "selektīva".

51 Saskaņā ar prasītājām, Komisija, šādi rīkojoties, nav ievērojusi Regulas Nr. 3286/94 2. panta 1. punktā norādīto šķēršļu tirdzniecībai definīciju tiktāl, ciktāl šajā gadījumā tā ņēma vērā tikai minētās definīcijas "nelikumības" apstākli.

52 Šī tēze nav atbalstāma.

53 Vispirms jāuzsver, ka apstākļi, kas veido šķēršļa tirdzniecībai definīciju Regulas Nr. 3286/94 nozīmē, nebūtu mākslīgi jānodala, kā to piedāvā prasītājas. Faktiski priekšnoteikums, lai pastāvētu šķēršļi tirdzniecībai, uz kuru pastāvēšanu var atsaukties, lai piemērotu Regulu Nr. 3286/94, ir Starptautiskos tirdzniecības

noteikumos nostiprināta rīcības tiesība. Šāda interpretācija tieši izriet no šīs regulas 1. panta 1. punkta atsauces "ievērojot esošos starptautiskos pienākumus un procedūras". Tā ir apstiprināta ar Regulas Nr. 3286/94 septīto apsvērumu, kurā precizēts, ka "mehānisma [kas tiek ieviests ar Regulu] mērķis ir izveidot procedūru, kas ļauj prasīt Kopienas institūcijām reaģēt uz šķēršļiem tirdzniecībai, ko rādījušas trešās valstis [..], ar nosacījumu, ka pastāv rīcības tiesības attiecībā uz tādiem šķēršļiem noteikumos, kas nosaka starptautisko tirdzniecību". Atšķirīgas interpretācijas sekas būtu tādas, ka jebkura trešās valsts ieviesta vai uzturēta tirdzniecības prakse varētu tikt uzskatīta par šķērsli tirdzniecībai, pat ja Starptautiskie tirdzniecības noteikumi neparedz rīcības tiesības.

54 Runājot par prasītāju argumentu, saskaņā ar kuru Komisijas pieņemtajā interpretācijā netiek ievērota FGRF iesniegtās sūdzības Komisijai jomu, jānorāda, ka sūdzības iesniedzēja, pretēji tam, ko prasītājas apgalvoja Pirmās instances tiesai, neapgalvoja, ka amerikāņu tarifu koncesiju apturēšanas pasākumi par 116,8 miljoniem USD attiecībā uz zināmām Kopienas izcelsmes precēm varētu tikt kvalificēti kā "šķēršļi tirdzniecībai". Patiesībā sūdzībā tika atzīts, ka šos pasākumus 1999. gada 26. jūlijā atļāva SNI. Turpretim savā iztirzājumā par Savienoto Valstu ieviesto pasākumu kvalifikāciju kā "šķēršļi tirdzniecībai" Regulas Nr. 3286/94 nozīmē (sūdzības IV punkts) sūdzības iesniedzēja uzskatīja, ka pastāvēja PTO noteikumu pārkāpums tajā, ka "Savienotās Valstis nevarēja likumīgi izvēlēties piemērot retorsijas pasākumus noteiktām Eiropas Savienības dalībvalstīm un nepiemērot citām" (sūdzības IV.1. punkts, 8. lpp.), un, ka "Savienoto Valstu retorsijas pasākumu selektīva piemērošana apstrīdētu arbitrāžas noteikto koncesiju apturēšanas līmeni" (sūdzības IV.2. punkts, 11. lpp.). Turklāt tā atzina, ka "paneļa un Apelācijas instances secinājumi un rekomendācijas attiecās uz "Eiropas Kopienu" [un ka] Savienotajām Valstīm bija jāpiemēro to pasākumi "Eiropas Kopienai", nenošķirot dalībvalstis, kas visas ir piemērojušas apstrīdētos Kopienas pasākumus" (sūdzības 13. lpp.). Visbeidzot, tā uzsvēra, ka "Savienoto Valstu attieksme sadala līgumā paredzēto [Kopienas] tirdzniecības politiku", piemērojot retorsijas pasākumus četrpadsmit no piecpadsmit dalībvalstīm (sūdzības 14. lpp.).

55 No tā izriet, ka sūdzībā norādītie šķēršļi tirdzniecībai bija tikai amerikāņu tarifu koncesiju apturēšanas pasākumu selektīva piemērošana bez tā, ka Komisija būtu sagrozījusi sūdzības nozīmi. Turklāt Pirmās instances tiesa uzsver, ka šajā gadījumā, ņemot vērā šķēršļu tirdzniecībai definīciju, kas precizēta iepriekš 53. punktā, šķēršļus tirdzniecībai Regulas Nr. 3286/94 nozīmē var veidot tikai amerikāņu tarifu koncesiju apturēšanas pasākumu selektīva piemērošana. Tā kā tikai tiem šķēršļiem tirdzniecībai, attiecībā uz kuriem pastāv rīcības tiesība, ko nodrošina starptautiskās tirdzniecības tiesības, ir piemērojama Regula Nr. 3286/94, procedūra saskaņā ar šo regulu nevarēja tikt uzsākta attiecībā uz SNI atļautajiem amerikāņu koncesiju apturēšanas pasākumiem tiktāl, ciktāl principā attiecībā uz tiem nepastāvēja nekādas Kopienas rīcības tiesības saskaņā ar Starptautiskiem tirdzniecības noteikumiem. Šī iemesla dēļ paziņojuma par pārbaudes procedūras uzsākšanu 4. punkts, kas citēts iepriekš 20. punktā, norādīja, ka sūdzībā ziņotais šķērslis tirdzniecībai bija "tirdzniecības pasākumu [uzturēšana] attiecībā uz vairākām dalībvalstīm, nevis uz visu Kopienu", un ka FGRF, lai arī šāda vērtējuma precizitāti neapstrīdot Pirmās instances tiesā, uzskatīja, ka "prakse pieprasīt pasākumus attiecībā uz visām dalībvalstīm, lai tos pēc tam piemērotu tikai noteiktām dalībvalstīm, kaitē strīdus noregulēšanas mehānisma paredzamībai". Turklāt jāprecizē, ka Komisijas formulētajā pārbaudes ziņojuma 1.4. punktā, sauktā "The obstacle to trade" ("Šķērslis tirdzniecībai"), tika norādīts:

"[..] ir būtiski atzīmēt, ka šķēršļus tirdzniecībai šīs izmeklēšanas gadījumā neveido Amerikas Savienoto Valstu koncesiju apturēšana pēc tā sauktās „hormonu" lietas, bet veids, kādā Savienotās Valstis īstenoja šo apturēšanu. Tādējādi sūdzības iesniedzēja neapstrīd Savienoto Valstu tiesības apturēt iepriekš minētās koncesijas saskaņā ar saprašanās memorandu par strīdus noregulējumu PTO ietvaros, bet tikai tiesības tās apturēt attiecībā uz noteiktām Kopienas dalībvalstīm, izslēdzot citas."

56 Tātad pretēji tam, ko apgalvo prasītājas, uzsverot, ka sūdzībā norādītos šķēršļus tirdzniecībai veido amerikāņu pasākumu selektīva piemērošana Kopienas dalībval-

stīm, apstrīdētā lēmuma 3. un 6. apsvērums atbilst kā "šķēršļu tirdzniecībai" definīcijai, kas norādīta Regulas Nr. 3286/94 2. panta 1. punktā, tā arī no sūdzības izrietošajai kvalifikācijai, kas tika pārņemta paziņojumā par procedūras uzsākšanu un pārbaudes ziņojumā.

57 No šo apsvērumu kopuma izriet, ka šajā gadījumā pretēji tam, ko apgalvoja prasītājas, Komisija neaprobežojās tikai ar šķēršļu tirdzniecībai definīcijas "nelikumības" apstākli, bet ņēma vērā šķēršļu tirdzniecībai jēdziena nedalāmo elementu kopumu, kā tas definēts Regulas Nr. 3286/94 2. panta 1. punktā.

58 Šādos apstākļos pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 2. panta 4. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

59 Prasītājas uzskata, ka tāda sašaurinoša pieeja jēdzienam "šķēršļi tirdzniecībai", kāda izmantota apstrīdētajā lēmumā, vienlīdz un neizbēgami noved pie aplamas "negatīvas ietekmes uz tirdzniecību" Regulas Nr. 3286/94 2. panta 4. punkta nozīmē analīzes, pārkāpjot šo noteikumu. Saskaņā ar prasītājām Komisijai bija jāanalizē negatīva ietekme uz tirdzniecību no nelikumīgas aplikšanas ar papildu muitas nodevu 100 % *ad valorem* kopš 1999. gada jūlija, ko prasītājas apstrīdēja, nevis tikai faktoru, kas sašķobīja amerikāņu pasākumu likumību, proti, minēto pasākumu selektīvu piemērošanu.

60 Turklāt prasītājas uzskata, ka apstrīdētais lēmums satur arī acīmredzamu informācijas vērtējuma kļūdu pārbaudes ziņojumā. Faktiski apstrīdētajā lēmumā Komisijas izdarītais secinājums, saskaņā ar kuru šis ziņojums "uzskatāmi neparādīja, ka [tarifu] koncesiju apturēšanas piemērošana Apvienotajai Karalistei ļautu sūdzības iesniedzējai vairāk eksportēt sagatavotas sinepes uz Amerikas tirgu", ir pretrunīgs, lasot kombinēti informāciju par dalībvalstu izcelsmes sinepju importa samazināšanos, izņemot Apvienoto Karalisti, un šīs dalībvalsts izcelsmes preču importa pieaugumu, kas atklājas pārbaudes ziņojumā.

61 Komisija atspēko, ka tā pareizi novērtēja Savienoto Valstu tarifu koncesiju apturēšanas attiecībā uz sagatavotām sinepēm radītās ietekmes uz tirdzniecību veidu.

62 Komisija norāda, ka pārbaudes ziņojuma secinājumi atklāti neparādīja jebkāda "savienoto trauku" efekta pastāvēšanu starp sūdzības iesniedzējas eksporta apjoma uz Savienotajām Valstīm samazināšanos, no vienas puses, un britu eksporta svarīgu ilgtermiņa pieaugumu, no otras puses. Saskaņā ar Komisiju pārbaudes ziņojumu veidojošie dati atklāj, ka Savienoto Valstu lēmums izslēgt Apvienotās Karalistes izcelsmes preces no tarifu koncesiju apturēšanas neveicināja britu sinepju eksportu uz šo valsti un neradīja sūdzības iesniedzējai negatīvu ietekmi uz tirdzniecību. Tikai tad, ja pārbaudes procedūra uzskatāmi parādītu ilgstošas un nozīmīgas sekas, ko pasākumu selektivitāte radījusi Eiropā sagatavotu sinepju tirgū, sūdzības iesniedzējai būtu radīta negatīva ietekme uz tirdzniecību Regulas Nr. 3286/94 nozīmē. Tomēr Komisija tāpat atgādina, ka Regulas Nr. 3286/94 2. panta 4. punkts satur precīzu jēdziena "negatīva ietekme uz tirdzniecību" definīciju, ar to saprotot šķēršļu tirdzniecībai radīto ietekmi, kam ir nozīmīga ietekme uz Kopienas vai Kopienas reģiona tautsaimniecību vai kādu tās saimnieciskās darbības nozari. Saskaņā ar Komisiju fakts, ka "sūdzības iesniedzējs cieš no šādas negatīvas ietekmes, netiek uzskatīts par pietiekošu, lai pats par sevi attaisnotu Kopienas iestāžu darbību".

63 Apsverot visu saskaņā ar Komisiju, apstrīdētajā lēmumā tika norādīts, ka ar pārbaudi nebija varēts pierādīt, ka amerikāņu retorsijas pasākumu selektīvais veids radīja negatīvu ietekmi uz tirdzniecību atbilstoši Regulas Nr. 3286/94 kritērijiem.

Pirmās instances tiesas vērtējums

64 Ievadā jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 2. panta 4. punktu:

"Šajā regulā "negatīva ietekme uz tirdzniecību" ir tas, ko Kopienas uzņēmumiem attiecībā uz produktu vai pakalpojumu rada vai draud radīt šķērslis tirdzniecībā jebkuras trešās valsts tirgū un kas būtiski ietekmē Kopienas vai Kopienas reģiona tautsaimniecību vai kādu tās saimnieciskās darbības nozari. Fakts, ka sūdzības iesniedzējs cieš no šādas negatīvas ietekmes, netiek uzskatīts par pietiekošu, lai pats par sevi attaisnotu Kopienas iestāžu darbību."

65 No šīs definīcijas izriet, ka ar Regulu Nr. 3286/94 iecerēts saglabāt cēloņsakarības saiknes pastāvēšanu starp pastāvošo ("rada") vai potenciālo ("draud radīt") negatīvo ietekmi uz tirdzniecību un šķērsli tirdzniecībai, kāds tas tiek noteikts katra gadījuma sevišķajos apstākļos Regulas Nr. 3286/94 nozīmē. Šādu interpretāciju atbalsta Regulas Nr. 3286/94 septītais apsvērums, kas pasludina, ka ar šiem noteikumiem tiek ieviests mehānisms, kas ļauj pieprasīt Kopienas iestādēm reaģēt uz trešo valstu uzliktiem šķēršļiem tirdzniecībai, kuri "provocē" negatīvu ietekmi uz tirdzniecību, kā arī minētās regulas 4. panta 2. punkts attiecībā uz sūdzības saturu, kas pieprasa, lai tā

satur pietiekamus pierādījumus attiecībā uz šķēršļu tirdzniecībai un "no tiem izrietošas" negatīvas ietekmes uz tirdzniecību pastāvēšanu. Turklāt Regulas Nr. 3286/94 nozīmē negatīvai ietekmei uz tirdzniecību jābūt arī būtiskai ietekmei uz Kopienas vai Kopienas reģiona tautsaimniecību vai kādu tās saimnieciskās darbības nozari.

66 Šajā sakarā runājot par prasītāju izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru Komisija nevarēja aprobežot savu negatīvas ietekmes uz tirdzniecību analīzi ar to negatīvo ietekmi, ko radījusi tarifu koncesiju apturēšanas selektīva piemērošana, Pirmās instances tiesa uzskata, ka, ņemot vērā iepriekš minēto atbildi uz pirmo pamatu un cēloņsakarību, kam jāpastāv starp "šķēršļiem tirdzniecībā" un "negatīvu ietekmi uz tirdzniecību" Regulas Nr. 3286/94 nozīmē, tas ir jānoraida. Faktiski, tā kā "šķēršļus tirdzniecībai" Regulas Nr. 3286/94 nozīmē, par ko ziņots šajā lietā, veidoja tarifu koncesiju apturēšanas selektīva piemērošana attiecībā uz sagatavotu sinepju eksportu uz Savienotajām Valstīm, Komisijai bija jāaprobežo sava "negatīvās ietekmes uz tirdzniecību" analīze ar to ietekmi, kura bija cēloņsakarībā ar minētajiem šķēršļiem.

67 Pie šādiem apstākļiem saskaņā ar prasītāju apgalvojumu jāpārbauda, vai Komisija pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, novērtējot no pārbaudes ziņojuma izrietošos datus, apstrīdētā lēmuma sestajā apsvērumā secinot, ka "izmeklēšana uzskatāmi neparādīja, ka [tarifu] koncesiju apturēšanas piemērošana Apvienotajai Karalistei ļautu sūdzības iesniedzējai vairāk eksportēt sagatavotas sinepes uz Amerikas tirgu".

68 Šajā sakarā vispirms jāatzīmē atšķirība starp apstrīdētā lēmuma sestā apsvēruma iepriekš minētā fragmenta franču valodas redakcijas versiju un lielāko daļu šī teksta citu valodu versijām. Faktiski, pretēji tekstam franču valodā, kur tiek lietots apstākļa vārds "vairāk", lielākā daļa citu valodu versijas atsaucas uz "lielākām" vai "labākām eksporta iespējām". Tādas ir iepriekš minētā fragmenta versijas angļu valodā ([..] *would result in greater export opportunities* [..]), vācu valodā ([..] *für den Antragsteller zu besseren Ausfuhrmöglichkeiten für Senf* [..]), dāņu valodā ([..] *at*

klageren ville få større muligheder for at eksportere [..]), spāņu valodā ([..] *traería consigo majores oportunidades para el denunciante de exportar* [..]), somu valodā ([..] *valituksen tekijän* [..] *viennin mahdollisuuksien laajenemiseen* [..]), itāļu valodā ([..] *comporterebbe per il denunziante maggiori opportunità di esportazione* [..]), portugāļu valodā ([..] *se traduziria, par o autor da denúncia, em maiores oportunidades de exportação* [..]) un zviedru valodā ([..] *bättre utsiker för den klagande att exportera* [..]).

69 Pirmās instances tiesa uzskata, ka iepriekš minētā fragmenta dažādu valodu versijās paustā ideja, piemērota iespējamas acīmredzamas kļūdas vērtējumā pārbaudei, ir, no vienas puses, mazāk kategoriska savstarpējās attiecībās kā tā, kas tiek izteikta franču valodas versijā, lietojot apstākļa vārdu "vairāk", starp četrpadsmit Kopienas dalībvalstu izcelsmes sagatavotu sinepju eksporta samazinājumu uz Savienotajām Valstīm un šīs preces ar Apvienotās Karalistes izcelsmi eksporta pieaugumu uz Savienotajām Valstīm, un, no otras puses, skar sagatavotu sinepju eksporta uz Savienotajām Valstīm līmeņa kritumu laikā.

70 Pēc tam jāatzīmē, ka prasītājas neapstrīd pārbaudes ziņojumā esošos datus par sagatavotu sinepju eksportu uz Savienotajām Valstīm ar izcelsmi no Kopienas dalībvalstīm, izņemot Apvienoto Karalisti, no vienas puses, un no šīs pēdējās valsts, no otras puses. Turklāt prasītājas neapstrīd arī metodi, kas tika izmantota pārbaudes ziņojumā, lai noteiktu šķēršļa tirdzniecībai radīto to negatīvo ietekmi uz tirdzniecību, kāda tā tika norādīta pārbaudes ziņojuma 1.4. punktā un atgādināta iepriekš 55. punktā.

71 Tādējādi, kā no pārbaudes ziņojuma ņemtajiem datiem, tā arī no izdarītās analīzes izriet, ka secinājums, pie kura Komisija nonāca apstrīdētā lēmuma sestajā apsvērumā, nav acīmredzami kļūdains.

72 Jākonstatē, ka starp vidējo eksportu 1996.–1998. gadā un 2000. gadā Apvienotās Karalistes izcelsmes sagatavoto sinepju eksporta uz Savienotajām Valstīm pieaugums pēc apjoma, pēc vērtības pārstāv ārkārtīgi nelielu daļu un proporciju, salīdzinot ar citu Kopienas dalībvalstu izcelsmes sagatavotu sinepju eksportu. Pat pieņemot, ka, izņemot Apvienoto Karalisti, citu dalībvalstu eksportētāji paši būtu guvuši labumu no šī pieauguma, ja amerikāņu retorsijas pasākumi tiktu attiecināti uz Apvienotās Karalistes izcelsmes sagatavotām sinepēm — ko prasītājas uzskatāmi neparādīja — šie eksportētāji negūtu lielākas eksporta iespējas.

73 Starp citu, no Komisijas pārbaudes procedūras laikā izmantotajiem informācijas avotiem izriet, ka amerikāņu sagatavoto sinepju importētāji meklējuši alternatīvus piegādātājus ārpus Kopienas, kas guvuši ievērojamu labumu no tā, ka amerikāņu iestādes apturēja tarifu koncesijas attiecībā uz dalībvalstu izcelsmes sagatavotām sinepēm.

74 No tā izriet, ka otrais pamats jānoraida.

Par trešo pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 10. panta 5. punkta pārkāpumu.

Lietas dalībnieku argumenti

75 Ievadā prasītājas norāda, ka Regulas Nr. 3286/94 10. panta 5. punkta franču valodas versija satur interpunkcijas kļūdu. Atsaucoties uz šī noteikuma "laboto versiju", prasītājas uzskata, ka Regulas Nr. 3286/94 10. panta 5. punktā tiek pieprasīts, ka

Komisijai savā negatīvas ietekmes uz tirdzniecību pārbaudē jāņem vērā noteikumi, principi vai paražas, kas reglamentē rīcības tiesības saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem noteikumiem. Tātad, saskaņā ar prasītājām, lai arī Komisija pārbaudes ziņojuma stadijā bija novērtējusi amerikāņu pasākumu atbilstību PTO noteikumiem, tā neveica līdzīgu analīzi apstrīdētajā lēmumā, kas šajā gadījumā ir Regulas Nr. 3286/94 10. panta 5. punkta pārkāpums. Turklāt saskaņā ar prasītāju domām apstrīdētajam lēmumam trūkst pamatojuma, jo Komisija nav izskaidrojusi iemeslus, kādēļ paziņotā šķēršļa tirdzniecībai juridiskā analīze, ko tā veikusi pārbaudes ziņojumā, nav iekļauta apstrīdētajā lēmumā.

76 Neapstrīdot faktu, ka Regulas Nr. 3286/94 10. panta 5. punkts satur kļūdu, ko prasītājas uzrāda, Komisija apgalvo, ka šis pamats nav pamatots.

Pirmās instances tiesas vērtējums

77 Regulas Nr. 3286/94 10. panta 5. punkta franču valodas versija nosaka, ka [l]a Commission tient compte aussi, dans son examen, des éléments de preuve concernant les effets commerciaux défavorables, des dispositions, principes ou pratiques qui régissent le droit d'engager une action au titre des règles de commerce internationales applicables évoquées à l'article 2, paragraphe 1 ["pārbaudē Komisija ņem vērā arī pierādījumus par negatīvu ietekmi uz tirdzniecību, noteikumus, principus vai paražas, kas reglamentē rīcības tiesības saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem noteikumiem, kas minēti 2. panta 1. punktā"].

78 Šajā sakarā, kā prasītājas to savos dokumentos pamatoti apgalvo un ko Komisija šajā punktā neapstrīd, šī versija satur sintakses kļūdu, kas ir komats aiz termina *examen*. Kā Regulas Nr. 3286/94 10. panta 5. punkta struktūra, kas prasītu papildināt ar saikļa vārdu *et* pēc īpašības vārda *défavorables*, ja šis komats būtu pienācīgs, tā arī šī punkta vieta pantā attiecībā uz *examen des éléments de preuve* ļauj secināt, ka

komatam aiz termina *examen* nav jābūt. Turklāt Regulas Nr. 3286/94 10. panta 5. punkta citu valodu versijas atsaucas uz "pierādījumu pārbaudi par negatīvu ietekmi uz tirdzniecību".

79 Tādējādi Regulas Nr. 3286/94 10. panta 5. punkts jālasa šādi: "*[l]a Commission tient compte aussi, dans son examen des éléments de preuve concernant les effets commerciaux défavorables, des dispositions, principes ou pratiques qui régissent le droit d'engager une action au titre des règles de commerce internationales applicables évoquées à l'article 2, paragraphe 1*" ["pārbaudot pierādījumus par negatīvu ietekmi uz tirdzniecību, Komisija ņem vērā arī noteikumus, principus vai paražas, kas reglamentē rīcības tiesības saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem noteikumiem, kas minēti 2. panta 1. punktā"].

80 Tomēr, apgalvojot, ka ar šo noteikumu tiek uzlikts par pienākumu Komisijai apstrīdētajā lēmumā analizēt ziņotā šķēršļa tirdzniecībai atbilstību PTO ietvaros pieņemto nolīgumu noteikumiem, prasītājas kļūdaini interpretē Regulas Nr. 3286/94 10. panta 5. punktu.

81 Faktiski tā kontekstā, kas tika norādīts ievadā iepriekš 48. punktā tiktāl, ciktāl Komisija pareizi konstatēja, ka kvantitatīva rakstura pierādījumi, kas tika analizēti pārbaudes ziņojumā, neļāva secināt, ka pastāv negatīva ietekme uz tirdzniecību Regulas Nr. 3286/94 nozīmē, tai nebija jāņem vērā noteikumi, principi vai paražas, kas reglamentē rīcības tiesības saskaņā ar Starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem.

82 Attiecībā uz apgalvojumu par pamatojuma trūkumu, kas veido apstrīdētā lēmuma trūkumu, jāņem vērā, ka kolīdz Komisija pareizi konstatēja negatīvas ietekmes uz tirdzniecību trūkumu Regulas Nr. 3286/94 nozīmē, tai nebija ne jāturpina minētās regulas 10. panta 5. punktā minēto papildu pierādījumu pārbaude, ne jāmotivē apstrīdētais lēmums attiecībā uz tiem.

83 Tātad trešais pamats tiek noraidīts.

Par ceturto pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

84 Prasītājas apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ir sajauktas, Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punktā noteiktās "Kopienas intereses" ar sūdzības iesniedzējas interesēm. Kā uzskata prasītājas, tāda rīcība ir ne vien pretēja šim noteikumam, bet arī šajā gadījumā ignorē faktu, ka citas puses iesaistījās pārbaudes procedūrā un ka kopš paziņojuma par šīs procedūras uzsākšanu 2001. gada 1. augustā Komisija atzina Kopienas intereses "apstrīdēt amerikāņu praksi, kas var radīt sistēmas draudus Kopienas lomai PTO un atstāt smagu iespaidu uz [Kopienas] saliedētību un solidaritāti, izslēdzot vienu dalībvalsti no tirdzniecības koncesiju apturēšanas, neizbēgami radot izdevumu pieaugumu visām citām".

85 Turklāt prasītājas uzskata, ka procesā Pirmās instances tiesā Komisijas izteiktās piezīmes, saskaņā ar kurām sūdzības iesniedzējas interešu analīze ir iepriekšējs nosacījums pirms Kopienas interešu analīzes, ir pretrunā ar apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl, lai izbeigtu pārbaudes procedūru, Komisija balstās uz Kopienas interešu

neesamību un nevis uz sūdzības iesniedzējas interešu neesamību. Katrā ziņā prasītājas uzskata, ka rakstveida procesā Komisija, atzīstot atšķirību starp sūdzības iesniedzējas un Kopienas interesēm, atbalsta to apgalvojumu, saskaņā ar kuru apstrīdētais lēmums pārkāpj Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punktu.

86 Komisija norāda, ka Regulā Nr. 3286/94 netiek definēts jēdziens "Kopienas intereses" un ka šajā ziņā tās rīcībā ir ļoti plaša rīcības brīvība. Ņemot vērā Regulas Nr. 3286/94 vispārējo sistēmu, šim jēdzienam ir noteikta nozīme, kas ir izslēgt, ka tiktu uzsākta rīcība principa dēļ vai *in abstracto*. Citiem vārdiem, Komisija uzskata, ka kāds sūdzības iesniedzējs nevar izmantot Regulu Nr. 3286/94, lai ierosinātu Kopienu uzsākt rīcību principa dēļ, aizsargājot vispārējās Kopienas intereses, ja tas pats nav cietis no negatīvas ietekmes uz tirdzniecību. Tātad šajā gadījumā, sūdzības iesniedzējai neciešot no tādas ietekmes ārpus tā, ko retorsijas pasākumi varējuši (likumīgi) radīt, netika izpildīts iepriekšējs nosacījums Kopienas interešu pārbaudei uzsākt rīcību. Turklāt pārbaudes ziņojuma secinājumi skaidri parādīja, ka prasītājas nav ieinteresētas, lai amerikāņu pasākumi tiktu piemēroti vienveidīgi attiecībā uz visām Kopienas dalībvalstīm.

87 Savā atbildē uz repliku Komisija tāpat precizē, ka tā ņēmusi vērā attiecīgo interešu kopumu, tai skaitā to uzņēmumu, kas bija iesaistīti pārbaudes procedūrā, kā tas izriet no pārbaudes ziņojuma, kura secinājumi apstrīdētajā lēmumā tika pilnīgi ievēroti. Katrā ziņā amerikāņu pasākumu selektīvais veids galvenokārt skāra sagatavotas sinepes, jo šajā gadījumā vienīgi šī bija Apvienotās Karalistes eksportētā prece, bet ne rokfors, ar zondi barotu pleznkāju dzīvnieku hipertrofētas aknas [*foie gras*] un šalotes.

88 Rezumējot, Komisija uzskata, ka tā ir pareizi novērtējusi, ka, ņemot vērā pārbaudes ziņojuma secinājumus, turpināt procedūru nebija Kopienas interesēs.

Pirmās instances tiesas vērtējums

— Ievada piezīmes

89 Jānorāda, ka Regula Nr. 3286/94 nesniedz nekādu jēdziena "Kopienas intereses" definīciju, kā arī neprecizē noteikumus, kas nosaka šo interešu pārbaudi. Vairāki Regulas Nr. 3286/94 noteikumi tomēr atsaucas uz šo jēdzienu.

90 Tādējādi Komisija uzsāk pārbaudes procedūru saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 8. panta 1. punkta noteikumiem, "ja pēc konsultācijas Komisija konstatē, ka pierādījumi ir pietiekami, lai pamatotu pārbaudes procedūras uzsākšanu, un ka tā ir vajadzīga Kopienas interesēs".

91 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 3286/95 11. panta 1. punktu, "ja pārbaudes procedūras rezultātā konstatē, ka Kopienas intereses neprasa veikt turpmākas darbības, procedūra tiek izbeigta saskaņā ar 14. pantu".

92 Turklāt Regulas Nr. 3286/94 12. panta 1. punktā noteikts, ka "ja (pārbaudes procedūras rezultātā, ja vien faktiskais un juridiskais stāvoklis nav tāds, ka pārbaudes procedūru nevar pieprasīt) tiek konstatēts, ka Kopienas interesēs ir vajadzīga rīcība, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar Starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, nolūkā novērst [..] negatīvu ietekmi uz tirdzniecību, ko rada trešo valstu ieviestie vai uzturētie šķēršļi tirdzniecībā, nosaka atbilstošos pasākumus [..]".

93 Šie noteikumi jāskata Regulas Nr. 3286/94 piecpadsmitā apsvēruma kontekstā, saskaņā ar kuru "Komisijai [..] saskaņā ar Kopienas starptautiskajām tiesībām un saistībām ir pienākums rīkoties attiecībā uz trešo valstu ieviestajiem vai uzturētajiem šķēršļiem tirdzniecībā tikai tad, ja iejaukšanās ir nepieciešama Kopienas interesēs, un tā kā, novērtējot šādas intereses, Komisijai [..] būtu pienācīgi jāapsver visu procesā iesaistīto pušu viedokļi". [LT]

94 Jautājums, vai Kopienas intereses rada pienākumu rīkoties, paredz sarežģītu ekonomisku situāciju izvērtējumu, un šāda vērtējuma tiesas kontrolei jāaprobežojas ar procedūras noteikumu ievērošanu, apstrīdētajā izvēlē izmantoto faktu materiālo precizitāti, acīmredzamas kļūdas neesamību šo faktu vērtējumā vai pilnvaru nepareizas izmantošanas neesamības pārbaudi (šajā sakarā skat. Tiesas 1992. gada 10. marta spriedumu lietā C-179/87 *Sharp Corporation*/Padome, *Recueil*, I-1635. lpp., 58. punkts, un Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. oktobra spriedumu lietā T-2/95 *Industrie des poudres sphériques*/Padome, *Recueil*, II-3939. lpp., 292. punkts). Kad Kopienu tiesa ir saņēmusi prasību atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru tiek izbeigta pārbaudes procedūra attiecībā uz šķēršļiem tirdzniecībai, kas saskaņā ar Regulu Nr. 3286/94 pamatots ar Kopienas interešu neesamību, tiesas kontrole arī ietver tiesību kļūdu neesamības pārbaudi (pēc analoģijas skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-132/01 *Euroalliages* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2359. lpp., 49. punkts). Tāds antidempinga pasākumu pārbaudes ietvaros spēkā esošs tiesas kontroles ierobežojums tiek piemērots *a fortiori* procedūrā, kurai ir daudz vispārējāka nozīme un kas nepieciešamības gadījumā var tikt noslēgta ar starptautiskas sūdzības ierosināšanu.

95 Šo apsvērumu kontekstā jāpārbauda, kā to apgalvo prasītājas, pirmkārt, vai jau bija galīgi pārbaudītas un konstatētas paziņojuma par pārbaudes procedūras uzsākšanu stadijā Kopienas intereses rīkoties pret šķēršļiem tirdzniecībai, par ko ziņots sūdzībā, un, otrkārt, vai Komisija pielīdzināja vai samazināja Kopienas intereses līdz sūdzības iesniedzējas individuālajām interesēm, neņemot vērā citu ieinteresēto pušu intereses.

— Par Kopienas interešu novērtējumu paziņojuma par pārbaudes procedūras uzsākšanu stadijā.

96 Paziņojuma par pārbaudes procedūru 6. punktā Komisija norādīja:

"Kopienas interesēs ir apstrīdēt amerikāņu praksi, kas var radīt sistēmas draudus Kopienas lomai PTO un atstāt smagu iespaidu uz [Kopienas] saliedētību un solidaritāti, izslēdzot vienu dalībvalsti no tirdzniecības koncesiju apturēšanas, neizbēgami radot izdevumu pieaugumu visām citām. Tātad jāuzskata, ka Kopienas interesēs ir uzsākt pārbaudes procedūru."

97 Vispārējā veidā jāuzskata, ka pārbaudes procedūras uzsākšanas stadijā veiktajam Kopienas interešu vērtējumam ir sagatavošanas raksturs. Tādējādi to nevar pielīdzināt vērtējumam, kas jāveic vēlākā stadijā, tas ir, pārbaudes procedūras beigās, brīdī, kad tiek izlemts, vai ir nepieciešama rīcība Kopienas interesēs.

98 Faktiski citādas interpretācijas sekas būtu tādas, ka, tiklīdz Komisija nolemtu uzsākt pārbaudes procedūru, lēmuma attiecībā uz iespējamu Kopienas rīcību stadijā tai būtu automātiski jāuzskata šī rīcība par nepieciešamu tiktāl, ciktāl likumīgie Regulas Nr. 3286/94 piemērošanas apstākļi, proti, šķēršļu tirdzniecībai pastāvēšana un no tiem izrietoša negatīvas ietekmes uz tirdzniecību pastāvēšana, būtu izpildīti, tādējādi liedzot Komisijai tās rīcības brīvību.

99 Šajā gadījumā paziņojuma par pārbaudes procedūras uzsākšanu 6. punkta vispārīgais formulējums nevar tikt interpretēts tādējādi, ka Komisija ir atteikusies no jebkurām

tiesībām pārbaudes procedūras beigās izlemt, vai Kopienas interesēs ir vai nav nepieciešams uzsākt rīcību šajā lietā. Faktiski pietiek konstatēt, ka no paziņojuma par uzsākšanu 6. punkta var secināt tikai to, ka Kopienas interesēs bija "uzsākt pārbaudes procedūru".

100 Līdz ar to ir jānoraida prasītāju pirmais arguments.

— Par Kopienas interešu pielīdzināšanu vai samazināšanu līdz sūdzības iesniedzējas individuālajām interesēm un citu ieinteresēto personu interešu neņemšanu vērā

101 Šis arguments pēc būtības ir balstīts uz diviem šādiem iebildumiem, proti, pirmkārt, citu ieinteresēto pušu, nevis sūdzības iesniedzējas, interešu neņemšana vērā, un, otrkārt, uz Komisijas veiktu Kopienas interešu pielīdzināšanu vai samazināšanu līdz sūdzības iesniedzējas individuālajām interesēm.

102 Kas attiecas uz pirmo iebildumu, jānorāda, ka apstrīdētais lēmums nekādā veidā neatsaucas uz minētajām pusēm.

103 Tomēr šis apstāklis šajā gadījumā neveido Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punkta pārkāpumu.

104 Kā izriet no iepriekš tekstā minētā 91. punkta, lasīta kopā ar 93. punktu, Regulas 3286/94 11. panta 1. punktā, kā tas ir interpretēts piecpadsmitā apsvēruma kontekstā, ir garantēts, ka līdz ar Kopienas interešu novērtējumu pārbaudes

procedūras ietvaros tiek ņemti vērā visu procedūrā ieinteresēto pušu paustie viedokļi. No tā izriet, ka Kopienas interešu novērtējums pieprasīja sabalansēt dažādu ieinteresēto pušu intereses un vispārējās intereses, it īpaši pārbaudes procedūras ietvaros (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Euroalliages* u.c./ Komisija).

105 Šajā gadījumā nav strīda, ka pēc paziņojuma par pārbaudes procedūras uzsākšanu publikācijas ieinteresētās puses paziņoja Komisijai par savu interesi tikt iesaistītām sūdzības iesniedzējas uzsāktajā procedūrā pret pēdējās ziņoto to šķērsli tirdzniecībai, kas attiecas uz to attiecīgajām precēm. Tāpat kā sagatavoto sinepju eksporta uz Savienotajām Valstīm veiktā analīze, pārbaudes ziņojums, kas attiecas uz ieinteresēto pušu precēm, novērtēja, vai sūdzības iesniedzējas ziņotais šķērslis tirdzniecībai radīja negatīvu ietekmi uz tirdzniecību. Šīs pārbaudes beigās ziņojums norādīja, tāpat kā secinājumi, kas izdarīti pārbaudes ziņojumā par sūdzības iesniedzējas situāciju, ka amerikāņu selektīvie pasākumi nav pamats ietekmei uz tirdzniecību, no kā cieš ieinteresētās puses, ar kurām turklāt Amerikas tirgū nekonkurēja Apvienotās Karalistes izcelsmes eksportētas preces. Visbeidzot, Kopienas interešu analīzes ietvaros pārbaudes ziņojuma 4. punktā tika īpaši norādīts, ka, "kā tas tika iepriekš norādīts, uzsākot procedūru PTO iestādēs, nav iespējams novērst vai samazināt ekonomiskās problēmas, ar ko saskārušies sūdzības iesniedzēji". Lai arī šis pārbaudes ziņojuma 4. punkta fragments kļūdaini norāda visas puses kā sūdzības iesniedzējus, tas norāda, ka procedūrā ieinteresēto pušu intereses ir ņemtas vērā, novērtējot Kopienas intereses pārbaudes ziņojuma ietvaros.

106 Turklāt prasītājas nevienā brīdī rakstiskās procedūras laikā neminēja, ka ieinteresētajām pusēm ir citādas intereses nekā sūdzības iesniedzējai, ko Komisija nebūtu ņēmusi vērā pārbaudes procedūrā.

107 Tiesas sēdē Pirmās instances tiesas izjautātas, prasītājas norādīja, ka ieinteresētajām pusēm nebija nekādas intereses, lai amerikāņu retorsijas pasākumi tiktu paplašināti, tos attiecinot uz Apvienoto Karalisti, jo bija skaidrs, ka rokfora siers, ar zondi barotu putnu hipertrofētas aknas [*foie gras*] un šalotes netiek ražoti Apvienotajā Karalistē, turpretī tām bija interese, lai Kopiena ziņotu PTO institūcijām par amerikāņu pasākumu selektīvu piemērošanu, kas, pieņemot, ka Savienotās Valstis tiktu sodītas saskaņā ar prasītāju teikto, nozīmētu, ka to preces tiktu izņemtas no SNI apstiprinātā saraksta. Jānorāda, ka pat pieņemot, ka tādas intereses būtu atšķirīgas no sūdzības iesniedzējas interesēm, Komisija ņēma vērā šo argumentāciju savas pārbaudes ietvaros, norādot prasītāju iedomātās iespējas hipotētisko raksturu, it īpaši amerikāņu iestāžu ekskluzīvās kompetences dēļ attiecībā uz tarifu koncesiju apturēšanai pakļautā preču saraksta noteikšanu. Komisija tātad šīs intereses ņēma vērā.

108 Tādējādi fakts, ka apstrīdētajā lēmumā bez sūdzības iesniedzējas netiek minētas citas ieinteresētās puses, kas ir prasītājas šajā lietā, nevar pats par sevi tikt interpretēts kā Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punkta neievērošana, to lasot šīs regulas piecpadsmitā apsvēruma kontekstā.

109 Tātad jānoraida iebildums attiecībā uz citu ieinteresēto pušu, atskaitot sūdzības iesniedzēju, interešu neņemšanu vērā.

110 Attiecībā uz iebildumu par iespējami notikušu Kopienas interešu pielīdzināšanu sūdzības iesniedzējas individuālajām interesēm, vispirms jāatsaucas uz apstrīdētā lēmuma sesto un septīto apsvērumu.

111 Komisija, kad tā bija norādījusi, ka "faktiski izmeklēšana uzskatāmi neparādīja, ka [tarifu] koncesiju apturēšanas piemērošana Apvienotajai Karalistei ļautu sūdzības iesniedzējai vairāk eksportēt sagatavotas sinepes uz Amerikas tirgu", tad precizējusi,

ka "līdz ar to nekāda negatīva ietekme šīs regulas nozīmē nevar tikt attiecināta uz šķērsli tirdzniecībai, par ko ziņoja sūdzības iesniedzēja", pēc tam apstrīdētā lēmuma 6. apsvērumā secināja, ka "saskaņā ar [Regulas Nr. 3286/94] 11. pantu pārbaudes procedūra tātad uzskatāmi parādīja, ka nekāda specifiska rīcība pret minēto šķērsli tirdzniecībai nav nepieciešama Kopienas interesēs".

112 Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 7. apsvēruma formulējumu Komisija secināja, ka "pārbaudes procedūra nesniedza pietiekamus pierādījumus, kas parādītu, ka Kopienas interesēs būtu nepieciešama specifiska rīcība regulas ietvaros" un ka "tātad jāslēdz pārbaudes procedūra".

113 Saikļa "tātad" izmantošana apstrīdētā lēmuma 6. apsvēruma pēdējā teikumā norāda, ka saskaņā ar Komisijas viedokli rīcības nepieciešamības Kopienas interesēs neesamība, vismaz netiešā veidā, izriet no konstatējuma, saskaņā ar kuru sūdzības iesniedzējai nebija nekādas intereses, lai tarifu koncesiju apturēšana tiktu paplašināta, to attiecinot uz Apvienoto Karalisti tiktāl, ciktāl tā necieš no amerikāņu pasākumu selektīvas piemērošanas radītās negatīvas ietekmes uz tirdzniecību.

114 Jānorāda, ka nepieciešamību iepriekš uzskatāmi parādīt sūdzības iesniedzējas intereses, lai pastāvētu Kopienas intereses, Komisija apstiprināja savos dokumentos. Faktiski pēdējā aizstāvēja nostāju, saskaņā ar kuru sūdzības iesniedzēja nevar izmantot Regulu Nr. 3286/94, lai ierosinātu Kopienu uzsākt rīcību principa dēļ, aizsargājot vispārējās Kopienas intereses, ja tā pati nav cietusi no negatīvas ietekmes uz tirdzniecību.

115 Līdz ar to pretēji prasītāju apgalvojumiem, Komisijas rakstveida procesa stadijā Pirmās instances tiesā attīstītā argumentācija nav pretrunā ar apstrīdētā lēmuma pamatiem.

116 Turpinājumā jāatsaucas uz pārbaudes ziņojuma atbilstošiem fragmentiem. Pārbaudes ziņojuma 4. punktā (ar virsrakstu "Kopienas intereses") Komisija norādīja:

"Izmeklēšanas rezultāti uzskatāmi parādīja, ka attiecībā uz sūdzības iesniedzēju nepastāv negatīva ietekme uz tirdzniecību, ko radījuši šajā lietā minētie šķēršļi tirdzniecībai. Ar šiem rezultātiem jau tiek atņemts procedūrai pamatnosacījums, lai turpinātu šo rīcību saskaņā ar regulu. Tomēr Komisija pārbaudīja, vai pastāv citi rīcības līdzekļi, ko Kopiena varētu noteikt, lai atbildētu uz šajā ziņojumā identificētajiem pārkāpumiem un iespējamu ietekmi uz tirdzniecību."

117 Pēc tam tā atgādināja:

"Procedūras uzsākšana PTO ietvaros nespētu novērst vai samazināt ekonomiskās problēmas, ar ko saskaras sūdzības iesniedzēji. Toties amerikāņu prakses juridiskais un politiskais iespaids nevar tikt nenovērtēts. Faktiski, šķiet, Savienotās Valstis piemērojušas "selektīvu sankciju" praksi kā tirdzniecības "ieroci", lai vājinātu Kopienas iekšējo saliedētību un līdz ar to ietekmētu attiecības ar savu galveno ekonomisko partneri. Visbeidzot, Komisija uzskata, ka Kopienas plašākas un ilgtermiņa intereses prasītu rīcību, kuras mērķis būtu izvairīties no tā, ka amerikāņu prakse apturēt koncesijas attiecībā uz noteiktām dalībvalstīm, izslēdzot citas (tas ir, "selektīvas sankcijas"), atkārtotos nākotnē. No šī skatu punkta Komisija turpinās sarunas, lai panāktu abpusēji apmierinošu risinājumu par tā saukto hormonu lietu un pārrunās ar amerikāņu iestādēm sistemātiskas dabas problēmas, kas atklājas šajā ziņojumā."

118 Pārbaudes ziņojuma 6. punktā ar virsrakstu "Paredzētā rīcība" [*Voie d'action envisagée*] Komisija atgādinājusi trīs nepieciešamos nosacījumus, lai uzsāktu Kopienas rīcību, [tas ir, a) ka pastāv Kopienas tiesības saskaņā ar Starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, b) ka pastāv negatīva ietekme uz tirdzniecību, kas radusies no minētā šķēršļa tirdzniecībai, un c) ka rīcība ir nepieciešama Kopienas interesēs], uzsvēra, ka, "pamatojoties uz iepriekš minēto analīzi un secinājumiem, it īpaši par negatīvas ietekmes uz tirdzniecību neesamību, tiek piedāvāts izbeigt pārbaudes procedūru šajā lietā", un, ka "piemērotākais veids risināt problēmas, ar ko sūdzības iesniedzēja saskārusies, būtu turpināt sarunas ar amerikāņu iestādēm, lai atrastu abpusēji apmierinošu risinājumu tā sauktajā hormonu lietā".

119 Pirmās instances tiesa norāda, ka ar pārbaudes procedūru netika izslēgtas vispārējas un ilgtermiņa Kopienas intereses nākotnē rīkoties pret pārbaudes ziņojumā analizētiem iespējamiem pārkāpumiem; tiktāl, ciktāl, uzsākot procedūru PTO ietvaros, nebūtu iespējams atrisināt vai samazināt sūdzības iesniedzēju skārušās ekonomiskās problēmas, tika piedāvāts izbeigt pārbaudes procedūru, it īpaši negatīvas ietekmes uz tirdzniecību Regulas Nr. 3286/94 nozīmē neesamības dēļ.

120 Tātad Komisija ir ņēmusi vērā Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punktu, pieprasīdama, lai iespējamā Kopienas rīcība būtu saistīta ar tiesiskiem faktiem un iemesliem, kas ir pārbaudes procedūras pamatā, un, lai arī pastāv vispārējas un ilgtermiņa intereses nākotnē rīkoties pret iespējamiem pārkāpumiem, kas var izrietēt no Savienoto Valstu noteiktās tādu "selektīvu sankciju" prakses, kādas tās tika identificētas pārbaudes ziņojumā, Komisija nolemj izbeigt pārbaudes procedūru.

121 Faktiski Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punkts jālasa kontekstā ar tās sesto apsvērumu, saskaņā ar kuru ar Regulu Nr. 3286/94 iedibinātais juridiskais mehānisms "nodrošinātu lēmuma pieņemšanu par Kopienas tiesību izmantošanu saskaņā ar Starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, balstoties uz precīzu faktisko

informāciju un juridisko analīzi". Līdz ar to, ja pārbaudes procedūras beigās minētās procedūras pamatā esošais faktiskais un juridiskais ietvars neļauj pamatot iespējamu lēmumu izmantot Kopienas tiesības, it īpaši viena no Regulas Nr. 3286/94 prasītajiem juridiskajiem nosacījumiem, šajā gadījumā minētā šķēršļa tirdzniecībai izraisītas negatīvas ietekmes uz tirdzniecību, neesamības dēļ, Komisija ir tiesīga konstatēt Regulas Nr. 3286/94 prasīto nosacījumu kopuma neesamību.

122 Šī interpretācija tiek apstiprināta arī Regulas Nr. 3286/94 12. panta 1. punktā. Jāatgādina, ka saskaņā ar šo noteikumu "ja [..] pārbaudes procedūras rezultātā [..] tiek konstatēts, ka Kopienas interesēs vajadzīga rīcība, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar Starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, nolūkā novērst [..] negatīvu ietekmi uz tirdzniecību, ko rada trešo valstu ieviestie vai uzturētie šķēršļi tirdzniecībā, [nosaka] atbilstīgos pasākumus". No Regulas Nr. 3286/94 12. panta 1. punkta formulējuma skaidri izriet, ka Kopienas rīcības mērķim jābūt šķēršļu tirdzniecībai radītās negatīvās ietekmes uz tirdzniecību izbeigšanai, un ka tādējādi šī rīcība nevar tikt uzsākta, ja tā nevar būt vērsta uz šī mērķa sasniegšanu. Citiem vārdiem, saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 12. panta 1. punktu, sūdzības iesniedzēja nevar atsaukties uz regulu, lai rosinātu Kopienu rīkoties Kopienas vispārējo interešu aizsardzībai, ja tā pati nav cietusi no negatīvas ietekmes uz tirdzniecību. Katrā ziņā, pat ja tas tā ir, nav pietiekami konstatēt šādu negatīvu ietekmi uz tirdzniecību, lai Kopienai būtu jāuzsāk rīcība Regulas Nr. 3286/94 izpratnē, jo Komisijai ir plaša rīcības brīvība, novērtējot Kopienas tirdzniecības interešu kopumu.

123 Šajā gadījumā tas fakts, ka Komisija uzskatīja par lietderīgu pārbaudes procedūras ietvaros papildus novērtēt, vai iespējami varētu pastāvēt vispārējākas un ilgtermiņa Kopienas intereses, nenozīmē, ka Komisija būtu spiesta secināt to, ka no pārbaudes procedūras izriet rīcība Kopienas interesēs. Faktiski tāda rīcība tieši izriet no prasības atbildēt uz visiem sūdzības iesniedzējas un/vai ieinteresēto pušu izvirzītajiem

argumentiem un ievēro labas pārvaldības principu. Tas nevar tikt vērsts pret Komisiju, lai konstatētu, ka tā ir pārkāpusi Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punktu.

124 Līdz ar to pretēji prasītāju apgalvojumam Komisija neaprobežoja Kopienas intereses ar sūdzības iesniedzējas interesēm, kā arī nepārkāpa Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punktu.

125 Visu šo iemeslu dēļ ceturtais pamats jānoraida pilnībā.

Par piekto pamatu, kas ir balstīts uz apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamību

126 Šis pamats ir sadalīts divās strīdus daļās, pirmkārt, par pamatojuma neesamību attiecībā uz šķēršļa tirdzniecībai analīzi, un, otrkārt, par pamatojuma neesamību attiecībā uz Kopienas interesēm uzsākt rīcību.

Par pirmo piektā pamata daļu par pamatojuma trūkumu attiecībā uz šķēršļa tirdzniecībai analīzi

— Lietas dalībnieku argumenti

127 Prasītājas uzskata, ka Komisija ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, kas izriet no EKL 253. panta, apstrīdētajā lēmumā neveicot sūdzībā minētā šķēršļa tirdzniecībai juridisku analīzi.

128 Komisija atgādina judikatūras nodibinātos principus Kopienas iestāžu izdoto aktu pamatošanas jomā. Šajā gadījumā tā uzskata, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums bija atbilstošs judikatūras prasību kopumam. Pārņemot pēc būtības pārbaudes ziņojuma secinājumus, kas skaidri norādīts apstrīdētā lēmuma 6. apsvērumā, tā ir pilnīgi izpildījusi savu pienākumu sniegt pamatojumu jo vairāk tāpēc, ka pārbaudes ziņojums tika izstrādāts procedūras ietvaros, kuras laikā prasītājas varēja izteikt savu viedokli. Tātad prasītājas varēja zināt noteikto pasākumu pamatojumu un Kopienas tiesnesis var veikt kontroli.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

129 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 253. pantā prasītajam pamatojumam skaidri un nepārprotami jāparāda attiecīgā tiesību akta izdevējas, Kopienas iestādes, argumentācija tādā viedā, lai ļautu ieinteresētajām pusēm iepazīties ar noteikto pasākumu pamatojumu, lai aizstāvētu to tiesības, un Kopienas tiesnesim veikt savu kontroli (1986. gada 26. jūnija Tiesas spriedums lietā 203/85 *Nicolet Instrument*, *Recueil*, 2049. lpp., 10. punkts; 1987. gada 7. maija spriedums lietā 240/84 *NTN Toyo Bearing* u.c./Padome, *Recueil*, 1809. lpp., 31. punkts; 1987. gada 7. maija spriedums lietā 255/84 *Nachi Fujikoshi*/Padome, *Recueil*, 1861. lpp., 39. punkts, un 2003. gada 9. janvāra spriedums lietā C-76/00 P *Petrotub* un *Republica*/Padome, *Recueil*, I-79. lpp., 81. punkts). Turklāt prasība sniegt pamatojumu jānovērtē, ņemot vērā lietas apstākļus, it īpaši tiesību akta saturu, izvirzīto motīvu veidu un interesi saņemt paskaidrojumus, kuri var būt tiesību akta adresātiem vai citām personām, uz ko tiesību akts attiecas tieši un individuāli. Netiek prasīts, lai pamatojums norādītu visus atbilstošos faktiskos un tiesību apstākļus tiktāl, ciktāl jautājums, vai lēmuma pamatojums atbilst EKL 253. panta prasībām, jānovērtē ne tikai attiecībā uz tā formulējumu, bet arī kontekstu, kā arī juridisko noteikumu kopumu, kas regulē attiecīgo jomu (skat. it īpaši 1998. gada 2. aprīļa Tiesas spriedumu lietā C-367/95 P Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, *Recueil*, I-1719. lpp., 63. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Petrotub et Republica*/Padome, 81. punkts). Līdz ar to, ja no apstrīdētā tiesību akta izriet tā mērķa būtība, ko iestāde vēlējusies sasniegt, būtu nelietderīgi prasīt norādīt specifisku pamatojumu katrai tās veiktajai tehniskai izvēlei (Tiesas 1996. gada 29. februāra spriedums lietā C-122/94 Komisija/Padome, *Recueil*, I-881. lpp., 29. punkts).

130 Šajā gadījumā jānorāda, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā norādīja, no vienas puses, sūdzībā ziņoto šķērsli tirdzniecībai, kuru "veido Amerikas Savienoto Valstu pieņemtais lēmums pēc "hormonu lietas" apturēt sagatavotām sinepēm piemērotās tirdzniecības koncesijas, bet tikai attiecībā uz noteiktu dalībvalstu eksportētajām precēm (izslēdzot Apvienoto Karalisti)" (apstrīdētā lēmuma 3. apsvērums). No otras puses, apstrīdētā lēmuma 6. apsvērumā Komisija norādīja, ka "pārbaudes procedūra ļāva secināt, ka netika atklāts, ka apgalvotā negatīvā ietekme uz tirdzniecību izrietētu no sūdzībā minētā šķēršļa tirdzniecībai, proti, Savienoto Valstu koncesiju apturēšanas selektīvā veidā tikai attiecībā pret noteiktām dalībvalstīm ("selektīva sankcija")".

131 Ņemot vērā šīs lietas kontekstu, šādas norādes apmierina EKL 253. panta prasības.

132 Vispirms jāatgādina, ka Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punktā tiek paredzēts, ka, "ja pārbaudes procedūras rezultātā konstatē, ka Kopienas intereses neprasa veikt turpmākas darbības, procedūra tiek izbeigta". No šī noteikuma izriet, ka lēmuma par pārbaudes procedūras izbeigšanu pamatojumā var aprobežoties ar atsaukšanos uz pārbaudes ziņojuma galvenajiem secinājumiem, izdarot uz to atsauci, bez nepieciešamības, ņemot vērā lēmuma kontekstu, atkārtoti norādīt visus ziņojumā iztirzātos faktiskos un juridiskos apstākļus.

133 Turpinājumā jāatgādina, ka pārbaudes ziņojums versijā, kas nav konfidenciāla, ir publisks dokuments un, ka šajā gadījumā tas tika nosūtīts prasītājām pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Tātad pēdējās varēja pietiekami iepazīties ar apstrīdētā lēmuma pamatojumu un tostarp iemesliem, kuru dēļ, lai arī pārbaudes ziņojums parādīja sūdzības iesniedzējas ziņotā šķēršļa tirdzniecībai zināmas neatbilstības pazīmes par PTO ietvaros pieņemto nolēmumu noteikumiem, šķēršļu tirdzniecībai juridiskā analīze apstrīdētajā lēmumā nebija nepieciešama cēloņsaka-

rības starp šo šķērsli un negatīvu ietekmi uz tirdzniecību Regulas Nr. 3286/94 nozīmē neesamības dēļ.

134 Visbeidzot, no Pirmās instances tiesas veiktās pirmā un otrā pamata pārbaudes attiecīgi iepriekš 48.–58. punktā un 64.–74. punktā ļāva secināt, ka tiesas kontroles veikšana nav traucēta.

135 Tātad jānoraida piektā pamata pirmā daļa.

Par piektā pamata otro daļu par pamatojuma neesamību attiecībā uz Kopienas interesēm uzsākt rīcību

— Lietas dalībnieku argumenti

136 Pirmkārt, prasītājas uzskata, ka, tā kā Komisija, pieņemot savu nostāju attiecībā uz Kopienas interesēm, ir atsaukusies tikai uz sūdzības iesniedzējas interesēm, apstrīdētais lēmums neļauj ne pārbaudes procedūras laikā iesaistītajām ieinteresētajām pusēm, kas ir arī prasītājas puses šajā lietā, uzzināt apstrīdētā lēmuma pieņemšanas pamatus, ne arī tiesnesim veikt tiesas kontroli.

137 Otrkārt, prasītājas uzskata, ka Komisija neatbildēja uz sūdzībā izvirzīto argumentu kopumu attiecībā uz Kopienas interesēm uzsākt rīcību. Pirmkārt, prasītājas norāda, ka apstrīdētajā lēmumā nekas nav minēts par pārbaudes ziņojumā minētajām

Kopienas interesēm, kurās būtu izvairīties, ka Savienotās Valstis kaitē kopējai tirdzniecības politikai, praktizējot "selektīvas" sankcijas, kas tiek piemērotas tikai noteiktam skaitam dalībvalstu. Otrkārt, prasītājas uzsver, ka sūdzība norādīja to, ka nevar tikt izslēgts, ka pēc Kopienas rīcības Savienotās Valstis, paplašinot retorsijas pasākumus, tos attiecinot uz visām Kopienas dalībvalstīm, izņem sagatavotas sinepes no to preču saraksta, kas ir pakļautas minētajiem pasākumiem. Faktiski tās uzskata, ka, tā kā tarifu koncesiju apturēšana nevar pārsniegt 116,8 miljonus USD gadā, Savienotajām Valstīm būtu jāizņem noteiktas preces no saraksta, tostarp vajadzības gadījumā sagatavotas sinepes. Lai arī prasītājas atzīst, ka šis punkts tika skarts pārbaudes ziņojumā, tās tomēr norāda, ka apstrīdētais lēmums to noklusē, kas, viņuprāt, veido pamatojuma neesamību. Treškārt, prasītājas iebilst, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav atbildējusi uz sūdzībā izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru Kopienai bija interese uzsākt procedūru šajā lietā, tāpat kā tai bija interese uzsākt konsultācijas ar Savienotajām Valstīm par 1974. gada amerikāņu Likuma par ārējo tirdzniecību 306. panta piemērošanu. Visbeidzot, ceturtkārt, prasītājas pārmet, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav atbildējusi uz argumentu, kas tomēr ir skarts pārbaudes ziņojumā, saskaņā ar kuru Savienoto Valstu sodīšana PTO tām ļautu pieprasīt nelikumīgi iekasēto muitas nodokļu atmaksu.

138 Attiecībā uz šo iebildumu kopumu Komisija norāda uz šī pamata pirmās daļas ietvaros iztirzātajiem argumentiem.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

139 Kā tika atgādināts iepriekš 129. punktā, netiek prasīts, lai lēmuma pamatojums norādītu visus atbilstošos faktiskos un juridiskos apstākļus, ja tas ļauj ieinteresētajām

pusēm iepazīties ar noteikto pasākumu pamatojumu, lai aizstāvētu to tiesības un Kopienas tiesnesim veikt kontroli, it īpaši, ņemot vērā šī lēmuma juridisko un faktisko kontekstu.

140 Runājot par prasītāju pirmo argumentu, saskaņā ar kuru apstrīdētais lēmums neļāva pārbaudes procedūrā iesaistītajām ieinteresētajām pusēm iepazīties ar procedūras izbeigšanas pamatu, Pirmās instances tiesa uzskata, kas tas ir jānoraida.

141 Protams, jānorāda, ka Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu vienīgi attiecībā uz sagatavotām sinepēm.

142 Tomēr šī lēmuma kontekstā šāds apstāklis netraucēja visām prasītājām iepazīties ar iemesliem, kuru dēļ Komisija nolēma izbeigt pārbaudes procedūru, kurā ieinteresētās puses bija iesaistītas. No pārbaudes ziņojuma, kas tika nosūtīts prasītājām pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, skaidri izriet, ka šī ziņojuma secinājumi piemērojami to precēm, tāpat kā sūdzības iesniedzējas precēm. Pārējā daļā pārbaude parādīja, ka ieinteresēto pušu preces necieta no Apvienotās Karalistes izcelsmes identisku preču konkurences Amerikas tirgū, jo šīs preces turp netika eksportētas, un līdz ar to ziņotais šķērslis tirdzniecībai tām neradīja nekādu negatīvu ietekmi uz tirdzniecību Regulas Nr. 3286/94 nozīmē.

143 Visbeidzot, ja arī Komisijai, ievērojot labas pārvaldības principu, būtu bijis precīzāk jāpaskaidro to citu organizāciju statuss, kuras nav sūdzības iesniedzēja un kas iesaistītas pārbaudes procedūrā, tomēr atsauces trūkums uz šo pēdējo precēm apstrīdētā lēmuma motīvos nekavē veikt Pirmās instances tiesas kontroli, ņemot vērā šī lēmuma kontekstu.

144 Kas attiecas uz otro argumentu un pēdējiem trīs iebildumiem, kas iztirzāti iepriekš 137. punktā, jāprecizē, ka prasītājas atzīst to, ka pārbaudes ziņojumā tika analizēts un noraidīts to izvirzīto iebildumu kopums. Tātad no pamatojuma redzes viedokļa Pirmās instances tiesa uzskata, ka Komisijai nebija jāizsakās apstrīdētā lēmuma motīvos par visiem prasītāju norādītajiem faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem, kā arī par Komisijas izmantotām tehniskām izvēlēm tiktāl, ciktāl tā mērķa, kuru iestāde vēlējās sasniegt, būtība skaidri izriet no apstrīdētā lēmuma. Klusēšana apstrīdētajā lēmumā par pēdējiem trīs prasītāju izvirzītajiem iebildumiem šī gadījuma kontekstā var tikt saprasta kā pārbaudes ziņojumā izteiktās tās nostājas apstiprinājums, kas tika prasītājām paziņota pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas un uz kuru saprotami tas atsaucas. Turklāt atsauces trūkums apstrīdētā lēmuma motīvos uz prasītāju celtu iebildumu pamata pieņemtiem apsvērumiem nekavē apstrīdētā lēmuma likumības kontroli. Tātad jānoraida šie trīs iebildumi.

145 Attiecībā uz iebildumu, kas balstīts uz apstrīdētā lēmuma pamatojuma trūkumu jautājumā par sistēmas interesi, ka Kopienai jāaizstāv vienota kopējas tirdzniecības politika, tāpat ir pamats to noraidīt. No pārbaudes ziņojuma izriet, ka, kā tas tika uzsvērts iepriekš minētā ceturtā pamata pārbaudes ietvaros, kaut arī vienota kopēja tirdzniecības politika, saprotams, tika uzskatīta par Kopienas vispārēju un ilgtermiņa interesi, tad Kopienas rīcība šī motīva dēļ šajā gadījumā netika uzskatīta par nepieciešamu, tostarp viena no Regulas Nr. 3286/94 piemērošanas likumīgajiem nosacījumiem trūkuma dēļ. Līdz ar to šīs lietas kontekstā prasītājas varēja zināt iemeslus, kuru dēļ šajā gadījumā Kopienas rīcība nevarēja tikt uzsākta, un apstrīdētā lēmuma pamatojums, lai arī lakonisks, taču arī apmierina tiesas kontroles iespējas prasības.

146 Šajos apstākļos šī pamata otrā daļa, kā arī piektais pamats pilnībā jānoraida.

Par sesto pamatu, kas ir balstīts uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, novērtējot faktus, un uz Regulas Nr. 3286/94 2. panta 4. punkta un 11. panta 1. punkta pārkāpumu

147 Šis pamats ir dalīts divās daļās. Pirmā daļa ir balstīta uz Komisijas veiktu acīmredzamu kļūdu vērtējumā par prasītāju preču iespējamu izņemšanu no to preču saraksta, kas pakļautas amerikāņu muitas papildu nodokļiem. Otrā daļa ir balstīta uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā par nelikumīgi samaksāto muitas papildu nodokļu atmaksu.

Par sestā pamata pirmo daļu, kas ir balstīta uz Komisijas pieļautu acīmredzamu kļūdu vērtējumā par prasītāju preču iespējamu izņemšanu no to preču saraksta, kas pakļautas amerikāņu muitas papildu nodokļiem

— Lietas dalībnieku argumenti

148 Prasītājas precizē, ka, ja Pirmās instances tiesai būtu jānoraida to piektā pamata otrās daļas ietvaros izvirzītais otrais iebildums, kas balstīts uz pamatojuma trūkumu, katrā ziņā būtu jāuzskata, ka Komisija savā pārbaudes ziņojumā pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, novērtējot faktus, un pārkāpa Regulas Nr. 3286/94 2. panta 4. punktu un 11. panta 1. punktu.

149 Saskaņā ar prasītājām, ir skaidri redzams, ka, ja Apvienotā Karaliste būtu iekļauta to valstu sarakstā, kas ir pakļautas amerikāņu tarifu koncesiju apturēšanai, citu dalībvalstu izcelsmes "mazās" preces, tādas kā prasītāju, varētu tikt izslēgtas no amerikāņu pasākumu piemērošanas loka tarifu koncesiju apturēšanas maksimālās summas ierobežojuma dēļ, kas noteikts ar PTO iestāžu arbitra lēmumu. Tādas pieejas piemērotību turklāt ir atzinusi Komisija savā paziņojumā par pārbaudes

procedūras uzsākšanu. Tātad Komisijai vispirms bija jāanalizē iespēja, ka prasītāju preces tiktu svītrotas no amerikāņu iestāžu izveidotā saraksta. Prasītājas uzskata, ka nedrošība par strīdus noregulējuma panākumiem nedrīkst aizkavēt Kopienas rīcību, ja tai pastāv šāda iespēja. Tāds būtu apskatītais gadījums.

150 Komisija, uzskatot, ka ir jau atbildējusi uz šo pamatu savos apgalvojumos par iepriekšējiem pamatiem, tomēr uzsver, ka ar apstrīdēto lēmumu nevienā brīdī nav pārkāptas tādas judikatūrā atzītas rīcības brīvības kompetences ietvaros piemītošās robežas, kā nepieciešamo līdzekļu izvēle kopējas tirdzniecības politikas realizēšanai un sarežģīta rakstura ekonomisku situāciju vērtējums.

151 Šajā gadījumā Komisija uzskata, ka tā nav pieļāvusi nekādu acīmredzamu vērtējuma kļūdu faktu novērtējumā, kādi tie ir aprakstīti pārbaudes ziņojumā tiktāl, ciktāl tas attiecas uz negatīvas ietekmes uz tirdzniecību neesamību, kā arī attiecībā uz Kopienas intereses neesamību turpināt procedūru. It īpaši tas piemērojams prasītāju prātojumiem par sagatavotu sinepju izņemšanu no amerikāņu pasākumu saraksta.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

152 Vispirms jāatgādina, ka pēc tam, kad tika secināta cēloņsakarības neesamība starp FGRF sūdzībā ziņoto šķērsli tirdzniecībai un negatīvu ietekmi uz tirdzniecību, Komisija pārbaudes ziņojumā pārbaudīja sūdzībā izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru, pieņemot, ka Kopiena vinnētu prāvu PTO iestādēs, Savienoto Valstu tarifu koncesiju apturēšana būtu jāpaplašina uz Apvienoto Karalisti, kas neizbēgami

prasītu grozīt norādīto preču sarakstu, jo citādi apturēšanas kopējā summa pārsniegtu SNI atļauto summu (116,8 miljoni USD). Saskaņā ar prasītājām, sagatavotas sinepes, kā arī citas pārbaudes procedūrai pakļautās preces varētu tikt svītrotas no amerikāņu iestāžu SNI iesniegtā preču saraksta.

153 Turpinājumā jānorāda, ka Komisija pārbaudes ziņojumā (2.5. punkts 32. lpp.) uz šo argumentu atbildēja šādi:

"Tomēr, pirmkārt, SNI iestādēs ierosinātas lietas rezultāts būtu tālu no droši paredzama tādēļ, ka nepastāv precedents par šīs lietas jautājumiem. Turklāt to preču saraksta saturs, kam tiek piemēroti muitas papildu nodokļi 100 % apmērā, ir amerikāņu iestāžu kompetencē. Nepastāv nekādas garantijas (to pat varētu uzskatīt par augstākā mērā maz ticamu), ka amerikāņu iestādes svītros no saraksta sūdzības iesniedzējas preces. Turklāt pasākumu paplašināšanai, tos attiecinot uz Apvienotās Karalistes izcelsmes rokforu, ar zondi barotu pleznkāju dzīvnieku hipertrofētām aknām [*foie gras*] un šalotēm, nebūtu nekādas ietekmes uz *statu quo*, jo Apvienotā Karaliste šos produktus neeksportē."

154 Pirmās instances tiesa uzskata, ka pārbaudes ziņojumā veiktā analīze, lai atbildētu uz sūdzības iesniedzējas un ieinteresēto pušu izvirzīto argumentu, nesatur acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

155 Vispirms, kā pārbaudes ziņojums tika atklāts un Komisija to atgādināja tiesas sēdē, pieņemot, ka Kopiena ar panākumiem uzsāktu rīcību PTO iestādēs, tās iespējamās izmaiņas tarifu koncesiju apturēšanai pakļauto preču sarakstā, ko veiktu Savienotās Valstis, ietilpst amerikāņu iestāžu kompetencē. Saistībā ar šo jāatzīmē, ka iepriekš 17. punktā minētajā SNI apstiprinātajā 1999. gada 12. jūlija arbitrāžas lēmumā (WT/DS26/ARB) arbitri skaidri norādīja, ka, pamatojoties uz saprašanās memoranda

22. panta noteikumiem, viņiem nav kompetences noteikt preču, kas var tikt pakļautas tarifu koncesiju apturēšanai, galīgo sarakstu. Tādējādi prasītājas nav ne atsaukušās, ne uzskatāmi atklājušas *a fortiori*, ka Kopienai varētu būt tāda kompetence.

156 Turpinājumā Pirmās instances tiesa norāda, ka Apvienotās Karalistes preču iekļaušana amerikāņu sarakstā nekādā ziņā nenozīmētu, ka prasītāju preces tiktu svītrotas no šī saraksta. Faktiski ir arī iespējams un ir saprātīgi iedomāties, ka citas tarifu nomenklatūras preces vai preču apakšgrupas var tikt svītrotas no saraksta, ievērojot SNI atļauto maksimālo summu 116,8 miljoni USD.

157 Visbeidzot, jākonstatē, ka prasītājas neizvirza nekādus pierādījumus, kas ļautu pamatot acīmredzamas kļūdas vērtējumā pastāvēšanu, bet tikai pārmet Komisijai, ka tā nav pieļāvusi to preču iespējamu izslēgšanu. Papildus tam, ka šis apgalvojums nav precīzs, jo ar pārbaudes ziņojumu tika atbildēts uz FGRF sūdzībā izvirzīto iebildumu to noraidot, pārbaudes ziņojumā veiktā analīze katrā ziņā neveido Komisijas pieļautu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ņemot vērā prasītāju apskatītās situācijas pieņēmuma raksturu.

158 Līdz ar to šī pamata pirmā daļa jānoraida.

Par sestā pamata otro daļu, kas ir balstīta uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā par nelikumīgi samaksāto muitas papildu nodokļu atmaksu

— Lietas dalībnieku argumenti

159 Attiecībā uz iespēju pieprasīt amerikāņu iestāžu līdz iespējamai Savienoto Valstu sodīšanai PTO iekasēto muitas nodokļu atmaksu, prasītājas vispirms uzskata par

savādu to, ka Komisija, noraidot šo sūdzībā ietverto argumentu ar pamatojumu, ka amerikāņu tiesību akti neatzīst tiešu PTO nolīgumu piemērošanu un izslēdz indivīdu prasības, kas balstītas uz šiem nolīgumiem, ir ieņēmusi nostāju attiecībā uz ārvalstu tiesību aktu interpretāciju, pārkāpjot savu kompetenci. Turpinājumā prasītājas uzskata, ka amerikāņu tiesību akti nekavē indivīdus iesniegt administratīvas prasības, lai saņemtu nelikumīgi iekasētu muitas nodokļu atmaksu. Šajā sakarā prasītājas atsaucas uz 2002. gada 15. jūlija speciālās grupas ziņojumu attiecībā uz amerikāņu likumu par Urugvajas cikla nolīgumiem (*Uruguay Round Agreements Act*) 129 C. panta 1. apakšpunktu, kas apstiprināja, ka amerikāņu iestādes var ņemt vērā PTO iestāžu pieņemtās rekomendācijas. Līdz ar to prasītājas uzskata, ka pretēji tam, ko secināja Komisija pārbaudes ziņojumā, amerikāņu iestāžu iekasēto muitas nodokļu atmaksa būtu iespējama.

160 Komisija pēc būtības atsaucas uz savu nostāju, kas iztirzāta par šī pamata pirmo daļu.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

161 Jānorāda, ka premisa, uz kuru balstīta šī daļa, pamatojas uz pieņēmumu, saskaņā ar kuru pēc iespējama PTO iestāžu lēmuma, Kopienai uzvarot prāvā, Savienotās Valstis paplašinātu tarifu koncesiju apturēšanu uz visām dalībvalstīm, kā rezultātā prasītāju preces tiktu izņemtas no amerikāņu saraksta, un šīs izņemšanas sekas būtu, ka prasītājas varētu pieprasīt līdz tam Amerikas iestādēm samaksāto muitas papildu nodokļu atmaksu.

162 Tā kā šis pieņēmums ir pakļauts tam, ko Pirmās instances tiesa noraidīja šī pamata pirmajā daļā, tam nav nekāda pamata.

163 Turklāt bez tā, ka būtu nepieciešams izlemt jautājumu par Komisijas veikto amerikāņu tiesību aktu un prakses interpretāciju, jānorāda, ka ar pārbaudes ziņojumu tika noraidīta sūdzības iesniedzējas un ieinteresēto pušu tēze, pamatojot, ka PTO strīdus noregulējums balstīts uz saskaņošanas principu *ex nunc* ar 1994. gada *GATT* noteikumiem, kas izriet no saprašanās memoranda 19. panta 1. punkta. Tā kā prasītājas šo vērtējumu neapstrīd, jāsecina, ka, pieņemot, ka jākonstatē kļūda vērtējumā par iespēju pieprasīt nelikumīgi iekasēto muitas nodokļu atmaksu, katrā ziņā šī kļūda nemaina apstrīdētā lēmuma likumību. Faktiski, no vienas puses, šī kļūda neietekmē cēloņsakarības neesamību starp ziņoto šķērsli tirdzniecībai un negatīvu ietekmi uz tirdzniecību, kas tika secināta apstrīdētajā lēmumā; no otras puses, tā nemaina Kopienas iespējamās intereses uzsākt rīcību PTO ietvaros vērtējumu, tā kā tādas rīcības mērķis nebūtu un ar to nevarētu panākt Kopienas uzņēmumu, kuru preces pakļautas trešās valsts tarifu koncesiju apturēšanas pasākumiem, šai valstij samaksāto muitas nodokļu atpakaļejošu atmaksu.

164 Tātad sestā pamata otrā daļa, kā arī šis pamats pilnībā jānoraida.

Par septīto pamatu, kas ir balstīts uz tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

165 Šī pamata ietvaros prasītājas iebilst, ka Komisija pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas tām nav ļāvusi aizstāvēt savu viedokli par pārbaudes ziņojuma faktiskajiem un juridiskiem apstākļiem.

166 Šajā lietā prasītājas atgādina, ka Komisija tām nosūtīja pārbaudes ziņojumu, norādot, ka apstrīdētais lēmums tiks drīzumā pieņemts. Saskaņā ar prasītājām, šī nostāja ļāva saprast, ka līdz ar pārbaudes ziņojuma nosūtīšanu apstrīdētais lēmums bija jau pieņemts un ka Komisija tām neatstāj nekādu iespēju aizstāvēt to viedokli par minētajā ziņojumā ietvertajiem apstākļiem. Šo nostāju Komisija apstiprināja ar savu 2002. gada 4. jūnija vēstuli prasītāju juriskonsultam. Tātad, lai arī prasītājas atzīst, no vienas puses, ka sūdzības iesniedzēja bija informēta par pārbaudes procedūras iznākumu, un, no otras puses, ka neviens Regulas Nr. 3286/94 noteikums neparedz informācijas nosūtīšanu citām ieinteresētajām pusēm pēc pārbaudes procedūras beigām, tās tomēr uzskata, ka ievērojot antidempinga strīdu ietvaros noteikto tiesību uz aizstāvēšanos ievērošanas pamatprincipu, Komisijai bija jāļauj tām atbildēt uz pārbaudes ziņojumā izvirzītajiem argumentiem. Fakts, ka prasītājas uzturējušas "kontaktus" ar Komisijas dienestiem, nemaina šo secinājumu, jo prasītājas apgalvo, ka nevienā brīdī pirms pārbaudes ziņojuma pieņemšanas tās nevarēja precīzi iepazīties ar Komisijas nostājas faktisko un juridisko pamatu.

167 Komisija atspēko, ka šo argumentu kopums nav attiecināms [uz šo lietu]. Saskaņā ar tās domām, no Regulas Nr. 3286/94 8. panta izrietošie pienākumi šajā lietā ir pilnīgi ievēroti. Ja prasītājām ir bijusi iespēja pārbaudes procedūras laikā iesniegt savus paskaidrojumus, tad fakts, ka, kā to norāda prasītājas, tās nav varējušas izmantot "atbildes tiesības" pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, izriet no Regulas Nr. 3286/94 8. panta noteikumu piemērošanas.

168 Turklāt, atsaucoties uz antidempinga jomas ietvaros attīstīto judikatūru, Komisija precizē to, ka ir svarīgi, ka attiecīgie uzņēmumi var darīt zināmu savu viedokli par ziņoto faktu un apstākļu patiesību un atbilstību, kā arī par pieņemtajiem pierādījumiem. Tātad, transponējot šo judikatūru uz apskatāmo lietu, Komisija uzskata, ka tā ir ievērojusi prasītāju tiesības uz aizstāvēšanos.Turklāt pretēji prasītāju apgalvojumam, sūdzības iesniedzēja varēja iesūtīt savus paskaidrojumus visu laiku

no 2002. gada 23. aprīļa, kad tai tika nosūtīts pārbaudes ziņojums, līdz datumam, kad tika pieņemts apstrīdētais lēmums, 2002. gada 9. jūlijam.

169 Turklāt Komisija norāda, ka prasītājas nav apgalvojušas to, ka Regulas Nr. 3286/94 8. pants ir nelikumīgs, to pamatojot ar tiesību uz aizstāvēšanos pamatprincipa pārkāpumu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

170 Vispirms jāatgādina, ka aizstāvības tiesību ievērošanas princips ir Kopienas tiesību pamatprincips (skatīt it īpaši Tiesas 1989. gada 17. oktobra spriedumu lietā 85/87 *Dow Benelux/*Komisija, *Recueil*, 3137. lpp., 25. punkts; 1991. gada 27. jūnija spriedumu lietā C-49/88 *Al-Jubail Fertilizer/*Padome, *Recueil*, I-3187. lpp., 15. punkts, un 1997. gada 18. decembra Pirmās instances tiesas spriedumu apvienotajās lietās T-159/94 un T-160/94 *Ajinomoto* un *NutraSweet/*Padome, *Recueil*, II-2461. lpp., 81. punkts).

171 Turklāt Regulas Nr. 3286/94 vispārējā sistēmā pārbaudes procedūra un tā iespējamā rīcība Kopienas interesēs, kas tiek noteikta tās beigās, tiek vērsta tikai pret trešo valsti, kas noteikusi vai uztur šķēršļus tirdzniecībai. Uzņēmums, kas ir sūdzības iesniedzējs, pamatojoties uz Regulu Nr. 3286/94, var atsaukties uz aizstāvības tiesību ievērošanu tikai regulā norādītajos apstākļos, ja vien minētie apstākļi paši par sevi netiek uzskatīti par vispārējo principu, ko tie precizē, apdraudošiem.

172 Šajā sakarā jāatzīmē, ka Regulas Nr. 3286/94 8. panta 4. punkta a) apakšpunkts nosaka, ka "sūdzības iesniedzēji, attiecīgie eksportētāji un importētāji, kā arī attiecīgās valsts vai attiecīgo valstu pārstāvji drīkst pārbaudīt visu Komisijai sniegto informāciju, izņemot to, kas attiecas uz Komisijas un pārvalžu izmantotajiem iekšējiem dokumentiem, ar noteikumu, ka attiecīgā informācija ir būtiska to tiesību aizstāvībā un nav konfidenciāla 9. panta izpratnē, un Komisija to izmanto savā pārbaudes procedūrā", un ka "attiecīgās personas vēršas pie Komisijas ar rakstisku, argumentētu pieprasījumu, norādot vajadzīgo informāciju". Turklāt šī paša punkta b) apakspunkts norāda, ka "sūdzības iesniedzēji, attiecīgie eksportētāji un importētāji, un attiecīgās valsts vai attiecīgo valstu pārstāvji drīkst prasīt, lai viņus informē par būtiskākajiem faktiem un apsvērumiem, kas izriet no pārbaudes procedūras". Ar Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punktu tiek uzlikts Komisijai par pienākumu pēc pārbaudes beigām sniegt ziņojumu Regulas 7. pantā paredzētajai komitejai.

173 No šiem noteikumiem izriet, ka Regula Nr. 3286/94 dod sūdzības iesniedzējiem, attiecīgajiem eksportētājiem, importētājiem, kā arī attiecīgās valsts vai valstu pārstāvjiem tādas tiesības uz informāciju, kas pakļautas apstākļiem, kuri precizēti 8. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā, kas tostarp jāsaskaņo ar Kopienas iestāžu pienākumu saglabāt lietu slepenību. Šīs pašas personas drīkst prasīt, lai viņas informē par būtiskākajiem faktiem un apsvērumiem, kas izriet no pārbaudes procedūras.

174 Šajā gadījumā nav šaubu, ka pārbaudes ziņojuma versija, kas nav konfidenciāla, tika nosūtīta prasītājām pēc padomdevējas komitejas viedokļa un pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Šajā gadījumā prasītājas varēja aizstāvēt savu viedokli. Tomēr prasītājas uzskatīja, ka tiktāl, ciktāl Komisija tām paziņoja, ka apstrīdētais lēmums drīzumā tiks pieņemts, Komisijas nostāja jau ir bijusi fiksēta ziņojuma nosūtīšanas brīdī. No tā tās tādējādi secināja, ka to turpmākiem paskaidrojumiem nebūs nekādas

ietekmes uz iestādes nostāju. No tā izriet, ka prasītājas pēc būtības apgalvo, ka Komisijai bija tām jānosūta pārbaudes ziņojuma projekts, lai tās varētu noderīgi sniegt paskaidrojumus pirms tā nodošanas padomdevējai komitejai, vai vismaz pēc savas iniciatīvas tās jāinformē par būtiskākajiem faktiem un apsvērumiem, kas izriet no pārbaudes procedūras.

175 Tomēr Pirmās instances tiesa konstatē, ka ne ar vienu Regulas Nr. 3286/94 noteikumu netiek uzlikts par pienākumu Komisijai šīs regulas 8. panta 4. punktā norādītajām personām nosūtīt pārbaudes ziņojuma projektu pirms tā iesniegšanas padomdevējā komitejā, lai minētās personas varētu sniegt to iespējamos paskaidrojumus iestādei, ne arī pienākumu pēc savas iniciatīvas informēt šīs personas par būtiskākajiem faktiem un apsvērumiem, kas izriet no pārbaudes procedūras.

176 Tieši pretēji, ar Regulas Nr. 3286/94 8. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktu minētajām personām tiek uzlikts par pienākumu vērsties Komisijā ar informācijas pieprasījumu. Kas attiecas uz pārbaudes procedūrā izmantoto informāciju [ko paredz a) apakšpunkts], šis pieprasījums rakstiski jānosūta Komisijai, un tas ir jāpamato, norādot vajadzīgo informāciju. Gadījumā, ja pieprasījums norāda galvenos faktus un apsvērumus, kas izriet no pārbaudes procedūras [ko paredz b) apakšpunkts], regula neuzliek par pienākumu ievērot kādu noteiktu formu vai nosacījumus, kuriem šim pieprasījumam jāatbilst.

177 Šajā lietā prasītājas nekad nav apgalvojušas, ka tās būtu nosūtījušas Komisijai informācijas pieprasījumu Regulas Nr. 3286/94 8. panta 4. punkta nozīmē pirms pārbaudes ziņojuma pieņemšanas. Turklāt, kā to pareizi norādīja Komisija, prasītājas neargumentēja, ka Regulas Nr. 3286/94 8. panta 4. punkta noteikumi būtu nelikumīgi.

178 Tāpat jānorāda, ka prasītājas atzina savos dokumentos to, ka bijušas informētas par pārbaudes procedūras gaitu un virzību, varējušas mutiski izteikt savu viedokli par tās iznākumu un bijušas informētas pirms pārbaudes ziņojuma pieņemšanas par to, ka Komisija uzskatīja, ka šajā gadījumā nav pastāvējusi negatīva ietekme uz tirdzniecību Regulas Nr. 3286/94 nozīmē. Līdz ar to jākonstatē, ka prasītājas varējušas paust savu viedokli par pārbaudes procedūras gaitu un virzību, un vismaz par vienu no tās būtiskajiem apstākļiem, un aizstāvēt savas intereses. Protams, prasības ietvaros prasītājas apgalvoja, ka šī informācija bija pārāk vispārēja, lai pilnvērtīgi apmierinātu to procesuālās tiesības. Tomēr no lietas materiāliem neizriet, ka prasītājas pirms pārbaudes procedūras beigām būtu pieprasījušas Komisijai precizēt informāciju, vajadzības gadījumā rakstiski, tostarp, kas attiecas uz būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, tai skaitā juridiskajiem, kas izrietēja no pārbaudes procedūras, saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 8. panta 4. punktu. Šādā gadījumā, pastāvot Komisijas pienākumam atbildēt ar visu rūpību uz šīs informācijas pieprasījumu, prasītājas būtu varējušas paust savu viedokli par Komisijas atbildē ietverto informāciju. Tā kā prasītājas nekad nav apgalvojušas, ka būtu nosūtījušas tādu pieprasījumu, pēdējās nevar šīs sūdzības ietvaros pārmest Komisijai, ka tām nav ļauts sniegt paskaidrojumus par faktiskiem un juridiskiem apstākļiem, kas izrietēja no pārbaudes procedūras. Turklāt fakts, ka tiesības būt informētām par būtiskākajiem faktiem un apsvērumiem, kas izriet no pārbaudes procedūras, ir pakļautas nosacījumam — turklāt vienīgajam — ka prasītājas vēršas pie Komisijas ar informācijas pieprasījumu, pats par sevi neaizskar to interešu aizstāvību, tā kā šis pieprasījums turklāt nav pakļauts kādai sevišķai formai.

179 Turklāt no pārbaudes ziņojuma izriet, ka Komisija pārbaudīja sūdzībā izvirzītos dažādos argumentus un uz tiem atbildēja. Tāpat tā pārbaudīja citu produktu, ne tikai sagatavotu sinepju, situāciju, ko amerikāņu pasākumi iespējami ietekmē tādā pat veidā, piedaloties pārbaudes procedūrā ieinteresētajām organizācijām, kuras, kā tas izriet no pārbaudes ziņojuma un ko prasītājas neapstrīdēja, līdzdarbojās šajā procedūrā.

180 Visu šo iemeslu dēļ septītais pamats ir jānoraida.

Par astoto pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punkta pārkāpumu un Komisijas rūpības pienākuma neievērošanu

181 Šis pamats balstīts uz divām daļām. Pirmā daļa ir ņemta no Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punktā noteiktā termiņa pārkāpuma. Otrā daļa ir atvasināta no Komisijas rūpības pienākuma neievērošanas attiecībā uz laika perioda ilgumu, kas pagājis starp Regulas Nr. 3286/94 7. pantā norādītās konsultācijas procedūras beigām un apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

Par astotā pamata pirmo daļu, kas ņemta no Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punkta pārkāpuma

— Lietas dalībnieku argumenti

182 Prasītājas atgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punktu Komisijai pārbaudes ziņojums parasti jānosūta šīs regulas 7. pantā norādītajai komitejai piecu mēnešu laikā pēc paziņojuma par procedūras uzsākšanu, ja vien pārbaudes

sarežģītības dēļ Komisija nepagarina termiņu līdz septiņiem mēnešiem. Saskaņā ar prasītājām, no septiņu mēnešu termiņa nav iespējamas nekādas atkāpes un tā pastāvēšana nosaka uzņēmējiem, sūdzības iesniedzējiem, ātras atbildes garantiju par Komisijai iesniegtās lietas iznākumu. Tā kā šajā lietā Komisija tiešām uzskatīja, ka pārbaudes sarežģītības dēļ termiņš jāpagarina līdz septiņiem mēnešiem, un komiteja pārbaudes ziņojumu saņēma tikai 2002. gada 27. martā, tas ir, septiņus mēnešus un divdesmit septiņas dienas pēc paziņojuma par procedūras uzsākšanu, prasītājas uzskata, ka Komisija pārkāpa Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punktu.

183 Komisija uzskata, ka termiņš procedūras izbeigšanai nav nesaprātīgs, ņemot vērā tās jomas sarežģītību, uz kuru attiecas apstrīdētais lēmums, un ņemot vērā pielikto rūpību, izvērtējot dažādu trešo pušu argumentus pirms procedūras izbeigšanas. Tāpat Komisija atgādina, ka tā apskatīto procedūru vadījusi ar lojālu sadarbību, informējot attiecīgo pušu kopumu.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

184 Ievaddaļā jāatgādina, ka Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punkts nosaka:

"Pabeigusi savu pārbaudi, Komisija ziņo Komitejai. Parasti ziņojums būtu jāsniedz piecu mēnešu laikā pēc paziņojuma par procedūras uzsākšanu, ja vien sakarā ar pārbaudes sarežģītību Komisija nepagarina termiņu līdz septiņiem mēnešiem."

185 Šajā gadījumā prasītājas neapstrīd, ka Komisijas veiktā pārbaude bija sarežģīta un bija nepieciešams pagarināt termiņu līdz septiņiem mēnešiem. Nav arī strīda par to, ka pārbaudes ziņojums tika nosūtīts Regulas Nr. 3286/94 7. pantā norādītajai komitejai septiņus mēnešus un divdesmit septiņas dienas pēc paziņojuma par procedūras uzsākšanu. Tātad Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punktā paredzētais septiņu mēnešu termiņš tika pārsniegts.

186 Tomēr jāpārbauda, vai šāds Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punktā noteiktā termiņa kavējums var būt par pamatu apstrīdētā lēmuma atcelšanai.

187 Vispirms jāprecizē, ka, ja imperatīva rakstura termiņa nokavējums ir par pamatu jebkāda pēc šī termiņa pieņemta akta atzīšanai par spēkā neesošu, tad tīri norādoša veida termiņa nokavējums principā nav pamats pēc šī termiņa pieņemta akta atcelšanai (šajā sakarā un pēc analoģijas skat. Pirmās instances tiesas 1995. gada 2. maija spriedumu apvienotajās lietās T-163/94 un T-165/94 *NTN Corporation* un *Koyo Seiko*/Padome, *Recueil*, II-1381. lpp., 119. punkts, un tajā citēto judikatūru).

188 Turpinājumā, runājot par Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punktā norādītā termiņa veidu, jākonstatē, ka vēlējuma izteiksmes un apstākļa vārda "parasti" lietošana šī noteikuma otrajā teikumā ļauj uzskatīt, ka paredzētais piecu mēnešu termiņš pārbaudes ziņojuma iesniegšanai ir norādoša veida (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *NTN Corporation* un *Koyo Seiko*/Padome, 119. punktu).

189 Pirmās instances tiesa uzskata, ka pārbaudes ziņojuma iesniegšanas termiņa veids nav maināms, ja Komisija ir uzskatījusi, ka pārbaudes sarežģītības dēļ termiņš jāpagarina līdz septiņiem mēnešiem. Jānorāda, ka septiņu mēnešu termiņš, uz ko ir atsauce Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punktā, tā sauktās "sarežģītas" pārbaudes gadījumā veido tikai sākotnējā tā sauktās "vienkāršas vai parastas" pārbaudes gadījumā paredzētā piecu mēnešu termiņa pagarinājumu. Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punkta otrā teikuma beigās faktiski tiek norādīts, ka runa ir par "šī termiņa pagarināšanu līdz septiņiem mēnešiem". Šis formulējums tāpat ir atveidots Regulas Nr. 3286/94 citu valodu versijās. No tā izriet, ka, tā kā termiņš pārbaudes ziņojuma nodošanai ir tikai norādoša veida tās pārbaudes gadījumā, kas kvalificēta kā "vienkārša vai parasta", tam nebūtu jābūt citādi tā sauktās "sarežģītās" pārbaudes gadījumā, tā kā runa ir vienkārši par sākotnējā termiņa pagarinājumu.

190 Tādējādi Pirmās instances tiesa uzskata, ka Komisija nevar nokavēt pārbaudes ziņojuma iesniegšanu, pārsniedzot saprātīgu termiņu (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *NTN Corporation* un *Koyo Seiko*/Padome), tā kā šis apstāklis var aizkavēt lēmuma izbeigt pārbaudes procedūru pieņemšanu.

191 Tomēr šajā gadījumā Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punktā paredzētā norādošā septiņu mēnešu termiņa divdesmit septiņu dienu nokavējums neveido saprātīga termiņa neievērošanu.

192 Tātad astotā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par astotā pamata otro daļu, kas ir balstīta uz Komisijas rūpības pienākuma neievērošanu attiecībā uz laika perioda ilgumu, kurš pagājis starp Regulas Nr. 3286/94 7. pantā norādītās konsultācijas procedūras beigām un apstrīdētā lēmuma pieņemšanu

— Lietas dalībnieku argumenti

193 Prasītājas apgalvo, ka Komisija nav ievērojusi rūpības pienākumu, kas tai uzliek par pienākumu pieņemt apstrīdēto lēmumu ātrāk, nekā Komisija to izdarīja, pēc konsultēšanās ar Regulas Nr. 3286/94 7. pantā norādīto komiteju. Faktiski saskaņā ar prasītājām, apstrīdētais lēmums tika pieņemts tikai trīs mēnešus pēc konsultācijas procedūras beigām. Ņemot vērā Regulas Nr. 3286/94 paredzētās procedūras svarīgumu attiecīgajiem uzņēmumiem, un jau tā ļoti garo laika peroda ilgumu, kas pagājis starp paziņojumu par pārbaudes procedūras uzsākšanu un pārbaudes ziņojuma nosūtīšanu komitejai, prasītājas uzskata, ka Komisija nav ievērojusi rūpības pienākumu.

194 Komisija iebilst, ka tā rīkojās ar visu iespējamo rūpību lietā ar nozīmīgām sekām.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

195 Jānorāda, ka, piemērojot Regulas Nr. 3286/94 7. panta 4. punktu, padomdevējai komitejai ir dotas astoņas dienas, lai reaģētu uz pārbaudes ziņojumu, ko tai nosūtījusi Komisija, piemērojot minētās regulas 8. panta 8. punktu.

196 Saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punktu Komisijas lēmums, ar kuru tiek izbeigta pārbaudes procedūra, jāpieņem saskaņā ar šīs regulas 14. pantā minēto procedūru. Šī noteikuma 2. punkts nosaka, ka "Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai pieņemamā lēmuma projektu" un ka "Komiteja apspriež jautājumu termiņā, ko nosaka priekšsēdētājs atkarībā no jautājuma steidzamības". Regulas Nr. 3286/94 14. panta 3. punkts nosaka, ka "Komisija pieņem lēmumu, kuru tā paziņo dalībvalstīm un kurš stājas spēkā pēc 10 dienām, ja attiecīgajā termiņā neviena dalībvalsts nav nodevusi šo jautājumu Padomei".

197 No tā izriet, ka Regula Nr. 3286/94 neparedz ne termiņu, kādā Komisijai jāiesniedz lēmuma projekts padomdevējai komitejai pēc konsultācijas procedūras par pārbaudes ziņojumu, ne laika periodu starp brīdi, kad padomdevēja komiteja izskatījusi lēmuma projektu, un brīdi, kad Komisija pieņem lēmumu. Līdz ar to regula neparedz termiņu, kurā lēmums par pārbaudes procedūras izbeigšanu, kāds ir apstrīdētais lēmums, jāpieņem pēc konsultācijas ar Regulas Nr. 3286/94 7. pantā norādīto komiteju.

198 Pirmās instances tiesa uzskata, ka Regulas Nr. 3286/94 klusēšana šajā jautājumā var tikt interpretēta kā Kopienas likumdevēja vēlme atstāt Komisijai zināmu rīcības brīvību attiecībā uz datumu, kurā jāpieņem lēmums, ar kuru tiek izbeigta pārbaudes procedūra, pirms pārbaudes procedūras izbeigšanas ņemot vērā katra gadījuma apstākļu kopumu, tostarp turpmāko rīcību, ko Komisija paredz veikt attiecīgās trešās valsts iestādēs.

199 Tomēr tādas rīcības brīvības atzīšana nenozīmē, ka Komisija ir tiesīga kavēt saskaņā ar Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punktu pieņemama lēmuma pieņemšanu, pārsniedzot saprātīgu termiņu, kas jānovērtē saskaņā ar katra gadījuma īpašajiem

apstākļiem. Tādam ierobežojumam, kā to apgalvoja prasītājas, jāievēro rūpības pienākums un labas pārvaldības princips, kas ir jāievēro Komisijai.

200 Šajā gadījumā jānorāda, ka no komitejas konsultācijas procedūras beigām 2002. gada 15. aprīlī līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai 2002. gada 9. jūlijā pagāja divu mēnešu un divdesmit četru dienu periods. Tāds laika periods nav nesaprātīgs, it īpaši ņemot vērā Komisijai uzlikto pienākumu, kas tai uzlikts ar Regulas Nr. 3286/94 14. pantu konsultēties ar dažādiem iekšējiem dienestiem par lēmuma projektu, ar dalībvalstīm par lēmumu, kā arī ievērot pietiekamu termiņu, lai nodrošinātu lēmuma tulkojumu Kopienas oficiālajās valodās.

201 No tā izriet, ka šī pamata otrā daļa, tāpat kā astotais pamats, ir pilnībā jānoraida.

202 Šajos apstākļos prasība jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

203 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībniekas, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājām spriedums ir nelabvēlīgs, tām jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) **prasību noraidīt;**

2) **prasītājas atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Vesterdorf Mengozzi Martins Ribeiro

Dehousse Labucka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2004. gada 14. decembrī.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

B. Vesterdorf

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas ..... II - 4335

Prāvas priekšvēsture ..... II - 4342

Process un lietas dalībnieku prasījumi ..... II - 4347

Par pieņemamību ..... II - 4349

Par lietas būtību ..... II - 4350

Par pirmo pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 2. panta 1. punkta pārkāpumu ..... II - 4350

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4350

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 4352

Par otro pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 2. panta 4. punkta pārkāpumu II - 4356

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4356

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 4358

Par trešo pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 10. panta 5. punkta pārkāpumu. ..... II - 4361

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4361

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 4362

Par ceturto pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 11. panta 1. punkta pārkāpumu ..... II - 4364

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4364

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 4366

— Ievada piezīmes ..... II - 4366

— Par Kopienas interešu novērtējumu paziņojuma par pārbaudes procedūras uzsākšanu stadijā. ..... II - 4368

— Par Kopienas interešu pielīdzināšanu vai samazināšanu līdz sūdzības iesniedzējas individuālajām interesēm un citu ieinteresēto personu interešu neņemšanu vērā ..... II - 4369

Par piekto pamatu, kas ir balstīts uz apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamību .... II - 4376

Par pirmo piektā pamata daļu par pamatojuma trūkumu attiecībā uz šķēršļa tirdzniecībai analizi ..... II - 4376

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4376

— Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 4377

Par piektā pamata otro daļu par pamatojuma neesamību attiecībā uz Kopienas interesēm uzsākt rīcību ..... II - 4379

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4379

— Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 4380

Par sesto pamatu, kas ir balstīts uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, novērtējot faktus, un uz Regulas Nr. 3286/94 2. panta 4. punkta un 11. panta 1. punkta pārkāpumu ..... II - 4383

Par sestā pamata pirmo daļu, kas ir balstīta uz Komisijas pieļautu acīmredzamu kļūdu vērtējumā par prasītāju preču iespējamu izņemšanu no to preču saraksta, kas pakļautas amerikāņu muitas papildu nodokļiem ..... II - 4383

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4383

— Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 4384

Par sestā pamata otro daļu, kas ir balstīta uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā par nelikumīgi samaksāto muitas papildu nodokļu atmaksu ..... II - 4386

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4386

— Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 4387

Par septīto pamatu, kas ir balstīts uz tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpumu ..... II - 4388

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4388

Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 4390

Par astoto pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punkta pārkāpumu un Komisijas rūpības pienākuma neievērošanu ..... II - 4394

Par astotā pamata pirmo daļu, kas ņemta no Regulas Nr. 3286/94 8. panta 8. punkta pārkāpuma ..... II - 4394

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4394

— Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 4395

Par astotā pamata otro daļu, kas ir balstīta uz Komisijas rūpības pienākuma neievērošanu attiecībā uz laika perioda ilgumu, kurš pagājis starp Regulas Nr. 3286/94 7. pantā norādītās konsultācijas procedūras beigām un apstrīdētā lēmuma pieņemšanu ..... II - 4398

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 4398

— Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 4398

Par tiesāšanās izdevumiem ..... II - 4400